



coalició
compromís
per Alacant

PROGRAMA ELECTORAL 2015-2019

La garantia del canvi

alacant.compromis.net
alacant@coaliciocompromis.net
facebook.com/compromisperalacant
[@CompromisALC](https://twitter.com/CompromisALC)

Índex

A. DIAGNOSI DE LA CIUTAT: ALACANT, UNA CIUTAT EN CRISI EN UNA SOCIETAT EN CRISI. SÓN POSSIBLES LES ALTERNATIVES.

1. La crisi del model de ciutat i no-ciutat: per una ciutat comprensible
2. Crisi econòmica: contra la exclusió social i la dualitat urbana
3. Crisi de las elits locals, crisi de decència: per noves aliances locals
4. Crisi del plantejament urbanístic i de l'espai públic: imaginar una nova ciutat per a tots
5. Crisi de governabilitat: per la democràcia local
6. La crisi econòmica i la insuficiència pressupostària municipal
7. Crisi d'autoestima: construir l'esperança

2

B. 15 MARCS ESTRATÈGICS PER AL CANVI.

1. Carta de Bon Govern de la ciutat
2. Auditoria general de l'economia municipal
3. Oficina Pressupostària
4. Carta de Drets i Obligacions Ciutadanes, Igualtat i Participació
5. Pla General d'Ordenació Urbana
6. Pla Integral de Directrius d'Espais Urbans
7. Congrés del Patrimoni Ciutadà
8. Pla Integral de Rehabilitació
9. Pla de xoc contra la desocupació

- 10. Observatori de la Crisi**
- 11. Congrés de l'Economia Ciutadana**
- 12. Projectes especials de joventut, majors i accessibilitat**
- 13. Programa de relacions de l'Ajuntament**
- 14. Acords marc amb entitats de rellevància institucional**
- 15. Comissariats especials entre regidories**

C. 100 PROPOSTES DE GOVERN.

- 1. Democràcia, bon govern, gestió i hisenda**
- 2. Urbanisme, habitatge i territori**
- 3. Economia**
- 4. Cura i imatge urbana**
- 5. Igualtat i solidaritat**
- 6. Medi ambient**
- 7. Serveis públics fonamentals**
- 8. Cultura i esport. Joventut. Identitat i memòria**

DIAGNOSI DE LA CIUTAT: ALACANT, UNA CIUTAT EN CRISI EN UNA SOCIETAT EN CRISI. SÓN POSSIBLES LES ALTERNATIVES

Diu Italo Calvino, en *Les ciutats invisibles*, que és inútil decidir si una ciutat ha de ser classificada entre les “felices o entre les infelices”, ja que “no té sentit dividir així les ciutats sinó en altres dues classes: les que a través dels anys i les mutacions continuen donant forma als desitjos i aquelles en les quals els desitjos o aconsegueixen esborrar la ciutat o són esborrats per elles”. És aplicable la idea a Alacant: no sabem si som feliços o infeliços, encara que sospitem que, en comparació amb altres, si les coneixem, ens decantaríem per la infelicitat. Però ni ens atrevim a reconèixer-ho ni tan sols sabem quins són els nostres desitjos. Arrasat l'últim, el de la riquesa econòmica vertiginosa i infinita afavorida per la construcció de la destrucció, veiem ara el nostre preuat horitzó com una taca borrosa. Els nostres desitjos ens han avançat, ens han desbordat: una penetrant irrealitat ens envaeix. Tornar a posar els peus a terra, a la mítica del Benacantil, a l'agraciada de les platges, a la dura de la majoria de barris, és la nostra primera necessitat. El que necessitem no són definicions llegendàries, sinó espills.

4

1. La crisi del model de ciutat i no-ciutat: per una ciutat comprensible

Alacant va renunciar fa lustres a disposar d'un model de ciutat recognoscible. Les ciutats, per a ser habitables i servir al seu destí de proporcionar cohesió, han de poder llegir-se, perquè els seus habitants i els seus visitants les puguin interpretar. Això és un requisit bàsic per a un desenvolupament harmònic, per a estar en la història, perquè puguin ser propietat col·lectiva de la ciutadania i no un vedat reservat als negocis d'uns pocs. Això és el que li falla a Alacant: instal·lada en un present continu ha oblidat el seu passat i ignora on va. A Alacant la porten, l'arrosseguen per camins desconeguts. Per descomptat això configura una espècie de model negatiu de ciutat però que requereix i manifesta l'acceptació implícita d'altres dosis d'opacitat i irracionalitat; un model que no es coneix per les seues intencions ni per les decisions, sinó pels seus resultats presos de manera amagada; un model, per tant, que dissocia la forma de la ciutat i la convivència democràtica i que instal·la amb decisió a Alacant en la pitjor de les incerteses.

Alacant ha fet passes decidides per convertir-se en un no-lloc, un espai desposseït de caràcters propis que la identifiquen, un mer lloc de trànsit entre l'ara incert i enlloc. Ha sigut forçada, entre la indiferència de molts i la complicitat d'altres, a menysprear la seua identitat i les seues rendes d'oportunitat, els avantatges que li aporten la seua ubicació geogràfica, el clima, el caràcter universitari, la capitalitat, la multiculturalitat latent o una potencial connectivitat. Tot s'ha reduït a unes poques celebracions d'allò mateix que es menyspreava i a un anar fent que la invisibilitzava encara més. La no-ciutat, el pitjor malson, substitueix la ciutat. Perquè Alacant, en molts sentits, és la negació mateixa del que ha de ser una ciutat de les seues característiques en el segle XX.

Aquest diagnòstic inicial és dur, però és la conclusió anticipada dels diversos rostres de la crisi que hem d'analitzar. I, amb tot, en el diagnòstic també planejarà un relatiu optimisme perquè, en certa manera, una de les raons essencials de la nostra crítica és el desaprofitament de les fonts de recursos certs que rauen a Alacant i, per tant, deduïm que alliberar aquestes possibilitats, sense caure en la nostàlgia, és una aposta per un futur diferent, millor.

2. Crisi econòmica: contra la exclusió social i la dualitat urbana

Les causes últimes de la gran crisi són globals, encara que els seus efectes siguen locals. Però a Alacant mai es va prendre nota, autènticament, dels efectes de la globalització per a la ciutat ni, molt menys, s'hi van prendre mesures de precaució per als riscos que la nova situació significava. Senzillament: aquestes qüestions no van entrar en les agendes polítiques o econòmic-empresarials. S'hi va renunciar a maximitzar alguns possibles beneficis i es va condemnar la ciutat a triar el pitjor escenari si el cicle econòmic canviava. I va canviar. Dramàticament.

Alacant va apostar tot, fa lustres, a l'especulació immobiliària, al manteniment –sense grans innovacions– del turisme i l'hostaleria i a un sector serveis de baixa productivitat amb un subsector, el comerç, que es devora a si mateix amb l'erecció de megacentres comercials. El port jau en una situació de marasme, acollint-hi usos propis d'altres zones de la ciutat i sense capacitat per a definir la seua integració harmònica amb el nucli urbà ni les seues actuacions prioritàries. La indústria, ja escassa, ha decaïgut progressivament i les expectatives no són bones, sense que els poders públics hagen intervingut activament sobre el problema. La creació d'una zona logística dorm el somni dels justos. La potencialitat d'Alacant com a articulador territorial i partícip en economies d'escala amb el seu territori limítrof mai no s'ha pres seriosament. Tampoc no s'ha assajat la generació

seriosa de sinergies amb la Universitat. No disposem de dades sobre l'economia submergida en el municipi, però atès que els disponibles, més generals, apunten a un 25% del PIB en el sud del País Valencià, ha de ser un fenomen més que preocupant. L'anàlisi podria continuar amb aquest to.

En general mai no es va intentar que Alacant fóra una ciutat competitiva, sinó que s'ha anat considerant la ciutat com un territori per a la competició interna, estreta i "curtterminista", al voltant, quasi sempre, de la construcció i les grans contractes. El sistema és pervers i ha esdevingut en una trama oligopòlica, sinó, de facto, en un reducte monopolístic que hipoteca el futur mateix de la ciutat i la sufoca impedit que busque nous estímuls: no s'intentaran mentre l'esquema servisca per a la reproducció d'aquest capitalisme especulatiu que llastra la vida ciutadana.

No és estrany que a Alacant la crisi haja tingut efectes majors que en altres llocs i que, previsiblement, tinga una durada major. Els efectes són desastrosos. El mes de gener de 2014 hi ha registrades 39.156 persones com a demandants d'ocupació –19.837 dones i 19.319 homes–. La seua distribució per sectors d'activitat és:

Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Sense sector d'activitat
774	2.284	5.317	28.003	2.778

Els consagrats sense sector d'activitat són demandants d'ocupació sense formació específica o experiència en cap sector.

Resulten cridaneres les xifres de construcció, per la dificultat d'absorbir tanta mà d'obra en un moment de paralització de l'obra pública i privada, i especialment les del sector serveis, encara que, en englobar tants tipus d'activitat –comerç, serveis a empreses, hostaleria, etc.– resulta complicat trobar una alternativa a la col·locació.

L'evolució general de l'atur en els últims mesos, segons el SERVOF, és:

Quadre d'evolució de la desocupació. Alacant, 2014 (SERVOF)

Demandants d'ocupació al municipi

Mes	Dones	Homes	Total
Gener	19.837	19.319	39.156
Febrer	19.843	19.184	39.027
Març	19.674	18.956	38.630
Abril	19.399	18.641	38.040
Maig	19.018	18.168	37.186
Juny	18.464	17.462	35.926
Juliol	18.621	17.518	36.139
Agost	18.595	17.567	36.162
Setembre	18.675	17.619	36.294

Contractacions al municipi

(inclou contractes indefinits, temporals, a temps parcial i de formació)

Mes	Homes	Dones	Total
Gener	4.546	3.846	8.392
Febrer	3.746	3.132	6.878
Març	4.155	3.725	7.880
Abril	4.935	4.266	9.201
Maig	5.944	4.712	10.656
Juny	6.760	5.242	12.002
Juliol	6.754	5.803	12.557
Agost	4.186	3.744	7.930
Setembre	5.508	4.890	10.398

7

Si s'examina l'evolució mes a mes, s'hi detecten lleugeres variacions però sempre amb altes taxes de demandants d'ocupació:

Gener 2011	35.013
Gener 2012	37.970
Gener 2013	40.545
Desembre 2013	38.492.
Gener 2014	39.156.

Una altra font d'informació és l'enquesta de població activa (EPA). El problema és que les últimes dades són de l'any 2011, però resulta més fiable respecte al

nombre d'aturats perquè fa referència al que han declarat les persones enquestades, independentment que estiguen o no inscrites com a demandants. Segons l'EPA, Alacant tenia aquell any la següent distribució de la població respecte a l'activitat laboral:

Total habitants	Població activa	Població inactiva
328.100	178.025	150.075

A simple vista sembla una taxa de dependència molt alta per a qualsevol societat; però si a més restem a la població activa les treballadores i treballadors aturats – 57.880 –, el grup de població productiva de la ciutat és menor al de la població inactiva i l'aturada: 120.145 persones. Sembla que aquestes xifres no són massa suportables, encara més quan una part gens menyspreable de treballadors ho són a temps parcial i els salaris han descendit en el conjunt de l'estat. De les dades aportades per l'EPA podem concloure que:

- Alacant té una taxa de dependència altíssima
- El nombre de treballadors que ha perdut la feina és elevat: 49.780 demandants d'ocupació han treballat amb anterioritat
- La contractació a temps parcial de les dones i més la d'homes
- El percentatge d'atur per al 2011 -última data de dades coneguts- és del 32,51%

D'altra banda, resumint les dades del SERVEF, trobem que el nombre de persones registrades a les seues oficines era de 20.054 el 2009 i que s'ha incrementat progressivament fins a superar els 41.000 el 2013.

Hi ha altres realitats molt preocupants, encara que difícils de quantificar per falta de dades homogènies contrastades, sobretot perquè els informes més fiables no solen estar desglossats per municipis. Així, els referents a la pobresa –general i severa– i als fenòmens d'exclusió associats a aquesta o el nombre d'hipoteques: el 40% dels habitatges principals per a les quals es va sol·licitar a Alacant encara no n'han amortitzat el crèdit. Una altra dada significativa és l'estancament demogràfic, en tant que contradiu moltes de les presumpcions sobre les quals s'ha alçat l'imaginari de futur de la ciutat:

**NÚMERO D'HABITANTS DE DRET I
PROPORCIÓ DE CREIXEMENT O DECREIXEMENT:**

2000: 279.811 (-0'8%) | 2001: 286.176 (+2'3%) | 2002: 298.144 (+4'2%) | 2003:
308.195 (+3'4%) | 2004: 315.818 (+2'5%) | 2005: 321.641 (+1'8%) | 2006:
323.707 (+0'6%) | 2007: 329.947 (+1'9%) | 2008: 333.408 (+1'0%) | 2009:
335.921 (0'8%) | 2010: 335.459 (0'1%) | 2011: 335.347 (0'0%) | 2012: 336.128
(+0'2%) | 2013: 336.828 (+0'2%)

No disposem d'un retrat definitiu dels sectors als quals està colpejant amb més força la crisi, però podem aventurar, almenys, tres aspectes dignes de consideració:

A) La fractura i atomització de les classes mitjanes, que pot repercutir en comportaments socials i polítics inesperats: el trànsit sobtat d'una posició marcada per la certitud i per les expectatives raonables d'ascens social a la incertesa plena i a l'atur, no pot esdevenir sense deixar profundes petjades al conjunt del País Valencià; ni tan sols parlem d'una proletarització d'aquests sectors, sinó d'exclusió social. Entendre i atendre aquests sectors ha de ser una tasca cabdal.

B) Alguns estudis apunten a la finalització del cicle alcista de la immigració i, alhora, de canvis notables en la seua composició interna, amb descens de la immigració llatinoamericana i increment de l'africana. Si el 2013 el nombre total d'habitants s'eleva a 336.828, els estrangers comporten el 15,1%, tant comunitaris com extracomunitaris. Les variacions interanuals són petites, amb un lleugeríssim descens el 2010 (0,1%) i un lleugeríssim increment el 2012 i 2013 (tots dos del 0,2%). La població estrangera experimenta un pic significatiu de descens el 2010; però des d'aquell any fins al 2013 solament ha descendit en 201 persones en compensar unes nacionalitats d'origen a unes altres. A partir del 2010 es produeix un significatiu descens de la població immigrant d'origen colombià, equatorià i argentí, que es compensa amb un augment significatiu de la immigració algeriana. Tot plegat pot donar lloc a un indesitjable increment potencial de tensions xenòfobes, i encara més quan no hi ha polítiques actives per a evitar la constitució de guetos, que es comencen a formar a partir de la concentració

d'immigrants d'un mateix origen en llocs característics de la ciutat. La distribució de la població immigrant als diferents barris és molt desigual, de manera que es concentren a la Zona Nord, les Carolines Baixes, les Carolines Altes, el Nucli Antic, Sant Antoni, el Raval Roig, voltants del Mercat i Campamor, en tots els casos amb percentatges superiors a la mitjana de la ciutat (en altres zones el nombre també és elevat, però es tracta fonamentalment d'immigració comunitària), amb pics molt alts a la Colònia Requena -47,9%- o Verge del Remei -35,2%-. Per un altre costat, la incidència demogràfica del decreixement d'immigrants serà notòria a mitjan i llarg termini per la contracció dels reagrupaments familiars, sense explicar la falta d'estímul a la procreació que imposa la crisi econòmica. Sobre això és d'interès la distribució de les persones immigrants per sexes (dades de 2013):

	Homes	%	Dones	%	Total	% total
Espanyol s/es	137.521	48,1 %	148.360	51,9%	285.881	91,5 %
Estranger s/es	26.428	51,9 %	24.519	48,1%	50.947	16,3 %
Totals	163.949	52,5 %	148.360	47,5%	312.309	107,9%

C) Hi ha altres realitats molt preocupants, encara que difícils de quantificar, per falta de dades homogènies contrastades perquè els informes més fiables no inclouen desglossament per municipis i perquè les dades de què disposa l'administració local mateixa no estan a la disposició de la ciutadania. Però, tot i que aquells que tenen la responsabilitat sobre les polítiques públiques destinades a la reducció de les desigualtats socials i a assegurar que les necessitats bàsiques del conjunt de la població estiguen cobertes, oculten o maquillen l'increment de les situacions d'exclusió social i de pobresa severa, aquestes es fan paleses a la ciutat, apuntant-se, a més, a una feminització de la pobresa. La crisi econòmica i les polítiques de retallades socials han vingut a aprofundir i estendre una desigualtat preexistent. A les borses de pobresa i exclusió permanents, hem d'afegir ara les generades per la nova situació. L'eliminació dels grans o petits nuclis de barraquisme que s'estenien per quasi tota la ciutat, va millorar les condicions de vida de bona part dels seus ocupants, però també va tornar més invisible un fenomen que continua persistent: el de l'habitatge precari.

Concentrada en alguns nuclis urbans –el Barri del Cementeri a la part dreta del Vial dels Xiprers, alguns blocs de cases de Colònia Requena, part de Nou Alacant, part de Ciutat d'Assís, part del Barri de José Antonio, etc.– o en habitatges disseminades per altres barris –Carolines Baixes, Sant Antoni, etc.–, l'infrahabitatge, tant de propietat privada com pública, continua sent una realitat nascuda a voltes de la mala construcció, incrementada per l'absència de manteniment i la nul·la adjudicació de vivenda pública de la Generalitat i aguditzada pels desnonaments: la total desatenció de les entitats bancàries sobre els pisos apropiats i la urgent necessitat de moltes famílies de trobar un espai on viure, han donat com a resultat un notable increment de la precarietat en l'ocupació, amb les conseqüències esperades d'impossibilitat d'altres en els subministraments bàsics, enganxades irregulars, males condicions d'habitabilitat en general, inestabilitat per a les persones que les ocupen, etc.

Des d'un altre punt de vista, reiterant que no disposem de dades concretes, algunes informacions fan saltar les alarmes:

- Molts centres escolars, de primària i de secundària, han denunciat públicament les condicions en què arriben a classe alguns dels seus alumnes, sense esmorzar i el problema de la manca de cobertura de les necessitats reals dels menjadors escolars.

- En els darrers anys s'ha incrementat notablement la demanda d'atenció als Serveis Socials municipals i, el que probablement siga més greu, s'ha modificat la tipologia de la demanda, suposant la petició d'ajudes per cobrir l'alimentació més del 90% les demandes plantejades pels/per les usuaris/es. Si bé en els primers anys de la crisi es rebien més peticions per al suport en el pagament de l'habitatge, l'alimentació ha passat a ser la necessitat prioritària.

- Alhora que es produïa un descens en les partides pressupostàries municipals destinades a prestacions econòmiques procedents del Pla Concertat, passant de 703.186 € el 2010 a 650.000 € el 2014. L'Ajuntament s'ha vist obligat a incrementar el pressupost propi per a ajudes d'emergència social des dels 750.000 € destinats el 2010 al 1.000.000 € consignat per al 2014. Diverses són les lectures que es poden fer d'aquest fet. La primera, sens dubte, una crítica ferotge a la política del Govern central materialitzada en allò consignat als pressupostos generals de l'Estat per a les prestacions públiques

subsidiàries, la segona, sense menystenir l'esforç municipal, què queda palès l'increment de les necessitats no cobertes pels/per les veïns/es i què requereixen d'aportació econòmica municipal.

- Tanmateix, la manca de recursos propis per a cobrir l'alimentació d'individus i famílies de la ciutat, ha fet que moltes entitats ciutadanes que mai van comptar entre els seus objectius l'actuació davant d'aquest tipus de situacions s'hagen convertit en repartidores d'aliments, de tal manera què sumen més de cent a la ciutat d'Alacant, suplint amb aquest tipus d'assistència la manca de cobertura des de l'administració pública a través de prestacions públiques de dret subjectiu i no de prestacions d'emergència puntuals, actuant amb certa absència de regulació i de criteris unificats.

En definitiva, l'absència de recursos propis per a cobrir les necessitats més bàsiques i els sistemes posats en marxa per a atendre la subsistència, generen individus dependents que minven la seua capacitat per a autogestionar els seus propis riscos. La deficient alimentació provoca problemes de salut i deteriora el desenvolupament de la infància i adolescència. Les males condicions de l'hàbitat, sense suficient il·luminació, sense espais per estudiar limiten l'aprenentatge d'aquells i aquelles què estiguen en edat escolar. La insuficiència de recursos econòmics impossibilita la continuació dels estudis. En generar aquests cercles viciosos, l'exclusió social no és una cosa reversible en un curt espai de temps i les seues expressions més greus només es reduiran amb el canvi de cicle econòmic. Combatre-la, en tot cas, requereix del reconeixement dels factors que la generen i de l'estudi específic i imaginatiu de mesures que caldrà posar en marxa en el curt, mitjà i llarg termini.

Atenent a aquests factors, en conjunt, podem dir que la dinàmica basada en precaris equilibris socials que la ciutat ha tingut en els últims lustres està en declivi, sense que ningú aventure el sentit dels canvis ni procure reduir les seues conseqüències negatives.

Tot això no afecta de manera homogènia a la ciutat, que assisteix a un fenomen què, de no corregir, llastarà greument el seu futur per dècades: la dualitat urbana. En efecte, aquesta dualitat està generant un Alacant de rics i un de pobres o, almenys, un de persones amb expectatives d'un viure passable i altres sumit en la inseguretat i la perplexitat. En aquest alineament podem, en bona mesura, reconèixer el resultat de decisions -i de no-decisiones- adoptades en els últims anys: l'obstinació en desbordar els límits

de la ciutat consolidada en nom de les exigències d'un desenvolupament exacerbant, regit per les regles invisibles d'un urbanisme de promotor, ha provocat que Alacant siga una ciutat molt cara, difícil de sostenir econòmicament, energètica i mediambiental, amb una desigualtat injusta a les inversions. Una vegada establerta la tendència és molt difícil corregir: no es tracta de penalitzar ara a ningú per viure en una zona o una altra, però sí d'evitar que la ciutat seguisca castigant als que es queden atrapats en determinats llocs. Abordar aquesta qüestió, relacionada amb la d'un major intervencionisme públic en l'economia en un sentit igualitari, potser siga allò prioritari del canvi a l'Ajuntament.

3. Crisi de les elits locals, crisi de decència: per noves aliances locals

Les elits locals van renunciar fa temps a tenir un paper dinàmic en la configuració de la ciutat. En el pla econòmic van tractar incorporar-se a la minoria monopolística o, almenys, de gaudir de les seues molles. Per a això, la part principal de l'empresariat amb capacitat real d'incidir en la forma urbana o/i de pressionar l'estructura política, va ser servil amb el poder polític, incapaç d'organitzar-se de manera adequada i independent i poc procliu a la innovació en la seua mentalitat tant com en l'ús de noves tecnologies.

13

Confiats que la CAM seria el pou sense fons que mantingués viva la inversió per a la reproducció dels seus negocis, no van advertir que la CAM era el seu propi reflex. Per això, també, la CAM i el seu destí és la mateixa metàfora de què ha succeït. Les elits empresarials locals, culturalment provincianes, s'han anat progressivament convertint en gelosos sentinelles de les seues quotes de misèria.

L'elit política, el PP en solitari tres lustres de govern, donada la subalternitat absoluta del PSOE i la seua incapacitat per ser un actor actiu en la vida ciutadana, no ha intentat corregir aquest estat de les coses. A l'inrevés, deixant-se portar per un liberalisme banal, i mentre proclamava un vacu discurs d'estímul als emprenedors, ha contribuït decisivament a l'èxit d'aquesta classe de negociants que han estat, excepte honroses excepcions, la caricatura d'un empresariat modern, del segle XXI. Els uns i els altres, en convergència, han constituït una autèntica casta extractiva amb el seu reflex en forma de concessions, plans urbanístics, contractes i subcontractes, creació de xarxes clientelars, suport a campanyes electorals, etc., amb el seu adequat i trist reflex en la crisi de les arques municipals. És cert, però, que en els últims mesos s'assisteix a un cert despertar crític en alguns sectors empresarials, potser empesos per moviments similars en el conjunt del País

Valencià i pel convenciment que l'estat de les coses no pot ja mantenir-se, que la mateixa crisi ha volatilitzat els supòsits en què es mantenia aquest capitalisme de casino. Cal ajudar aquests grups empresarials a protagonitzar parcel·les del canvi.

I tant, més quan una de les conseqüències d'aquesta deriva econòmica destructora de ciutadania ha estat la generació de corrupteles de les quals algun dia coneixerem totes les xifres que han contribuït al fet que la crisi siga aquí més profunda. La imputació de dos alcaldes successius, d'un president de Diputació, de diversos regidors, del principal empresari de la ciutat -en termes quantitius generals i d'extracció de recursos públics-, dels principals directius de la CAM i d'un elevat nombre de tècnics, empresaris menors i professionals diversos, en els sumaris d'alguns dels principals casos de corrupció, és un indicador terrible de la degradació a la qual ha arribat la ciutat, a la dilució, entre l'elit polític-empresarial, de qualsevol sentit de la decència.

Amb independència de les resolucions judicials finals, la lectura d'escoltes policials o de diversos informes demostra l'existència de plans per al saqueig integral de la ciutat. Aquesta dinàmica, per a aturar-se, ha precisat de la concurrència de la crisi -amb la finalització de bona part de l'expectativa de negocis- i de la intervenció judicial i policial, així com d'un major dinamisme de l'oposició al País Valencià i de certa pressió de col·lectius cívics. Malgrat tot seguim assistint a intents de perseverar en les rutes conegudes -la opacitat al voltant dels terrenys de Rabassa i els megacentres annexos a Ikea-. En tot cas cal adoptar les mesures adequades per a què, després de la crisi, no torne a ser possible la generalització de la indecència, tan insolidària, tan cruel vista des de la pobresa actual.

Una variable blana de la generalització de la corrupció és la teoria que les possibilitats econòmiques d'una ciutat com Alacant exigeix, a empresaris i polítics governants, circular i actuar en les proximitats de la línia vermella que limita els comportaments legals dels il·legals. Cal desactivar aquest argument implícit en moltes opinions i actuacions. Primer perquè és fals, i segon perquè aquest terreny fronterer significa, en el millor dels casos, la fractura d'una ètica col·lectiva compartida, abonant el terreny a la desigualtat i anestesiant a la ciutadania per a la corrupció amb majúscules.

Per tant és innegociable generar instruments que impedisquen amistats perilloses, què desactiven les derives corruptes i què dibuixen un nou mapa per a la decència. Sens dubte, actuacions destinades a mostrar a la

ciutadania que és possible la transparència, la participació i una positiva austeritat en els comportaments dels polítics ha de ser el primer pas. Un altre és la recerca de mecanismes legals per aïllar els empresaris que mostren comportaments indesitjables en les seues relacions amb la ciutat. Però allò fonamental és articular, des del lideratge polític democràtic, una nova aliança per al canvi que substituïska l'actual trama dominant. Una aliança què incloga polítics respectats, empresaris fora de sospita, sindicats i altres organitzacions socials, la UA, Col·legis Professionals i moviments cívics, socials i veïnals crítics. Tot això s'ha de plasmar en un estil de govern tant com en nous instruments de participació ciutadana que desterren altre epifenomen de la deshonestedat capil·lar com és el clientelisme.

4. Crisi del plantejament urbanístic i de l'espai públic: imaginar una nova ciutat per a tots

Causa i conseqüència de la crisi global de ciutat és l'absència d'un planejament urbanístic que aporte rigor tècnic, imaginació col·lectiva i seguretat jurídica. L'oblit del PGOU vigent, les aventures judicials i la imperícia en molts aspectes del PGOU presentat a la Generalitat, així com les modificacions parcials innumbrables, generen un panorama desolador. Però aquesta improvisació no és casual: és funcional al saqueig de la ciutat. En una ciutat trossejada, sense referents globals, sense fites a les quals amarrar la convivència, és molt més senzill que els promotors puguen maximitzar els seus beneficis i que la dualitat es reproduïska com a condició mateixa del negoci immobiliari. L'absència de planificació assenyada també incideix en altres perversions com els problemes de trànsit, l'absència de vores clares per al conjunt urbà, el declivi de parts sensibles de la ciutat consolidada o l'absència d'un diàleg racional amb la mar o amb l'entorn metropolità.

El referent ideològic-cultural què ha servit per a justificar aquesta deriva ha estat el desenvolupament infinit en nom de les presumpes lleis d'un irracional progrés, entés sempre de manera economicista i neoliberal. Un progrés què, paradoxalment, tancava en una gàbia a la ciutadania, condemnada a la banalització de les seues relacions socials en un horitzó marcat per la trivialització de les construccions i de l'espai públic. Aquesta és una qüestió cabdal: la degradació de l'espai públic, la seua submissió a la improvisació, la mala qualitat dels seus dissenys, l'absència de participació dels ciutadans- usuaris en el seu traçat i funcions, la seua conversió en mers escenaris del negoci accelerat, ha servit, i serveix, per a allunyar les persones del gaudi d'allò què és urbà i per a disciplinar demandes potencials, recloses en el fraccionament en zones què, aparentment, no tenen res a veure entre sí.

No és estrany que la ciutat no tinga alè -i els seus governants d'interés- per a exigir usos clars, públics i alternatius d'espais essencials com la cicatriu deixada pel soterrament de les vies de l'AVE, les llacunes de Rabassa, la façana litoral o la zona de la Condomina. Igualment, les alegries d'aquest desenvolupisme han conduït a ignorar, en decisions claus, mesures de precaució i de seguretat davant potencials desastres naturals o davant els efectes del canvi climàtic.

És especialment rellevant la dada del nombre i tipologia dels habitatges. Amb dades de l'EPA per 2011 Alacant comptava amb 186.515 habitatges dels quals:

- 1.130 en estat ruïnós: referit a edificis habitats agrupa els què estiguen apuntalats, s'estiga tramitant o existisca declaració oficial de ruïna.
- 2.040 en mal estat: agrupa els què estiguen en edificis amb esquerdes acusades o bombaments en alguna de les façanes, enfonsaments o falta d'horitzontalitat en sostres o sòls o en els que haja cedit la sustentació de l'edifici.
- 14.774 deficients: en què s'inclouen aquelles què presenten trencaments en baixants, humitats, filtracions ...
- 20.845 són de construcció anterior a 1960. L'evolució posterior ha estat: 1961-1970, 44.535 habitatges; 1971-1980, 46.790 habitatges; 2002- 2011, 46.825 habitatges.

Altres estudis indiquen que hi ha només 16.000 habitatges de lloguer, que 25.000 habitatges estan buits i que 29.000 són de segona residència. Tot això apunta a uns desequilibris difícilment tolerables.

La política de Conservació d'Immobles de l'Ajuntament d'Alacant es limita a fer inspeccions i decretar l'obligació de rehabilitació per part dels propietaris, amb advertiment de sanció econòmica; però no hi ha cap actuació específica de promoció de la conservació dels edificis, de suport als/a les veïns/es amb dificultats per a afrontar aquesta conservació en situacions difícils, etc. El resultat d'aquesta política és conegut: declaració de ruïna i desallotjament sense que hi haja alternatives suficients per al real·lotjament dels habitants. El coneixement municipal sobre els edificis defectuosos només condueix a una constant crònica d'una mort anunciada. En el mateix sentit, Alacant és una de les ciutats què encara no compta amb una normativa específica per a la obligatòria Inspecció Tècnica d'Edificacions (l'han de fer les construccions de més de 50 anys d'antiguitat), encara que la llei valenciana què determina

l'obligatorietat de les ITE és de 2005. No passa el mateix amb Finestrat, Alcoi, Xixona, Santa Pola, Catral o Orihuela, a la mateixa província, que sí disposen d'aquesta normativa.

Davant d'aquest esquema cal oposar un altre: el decreixement programat, com a marc en el qual es puga imaginar una ciutat més amable, més compacta, més compartida, més viscuda, més solidària, més barata en el seu manteniment econòmic i mediambiental, més oberta a les relacions amb el seu entorn metropolità. L'activació d'un programa basat en aquesta idea requereix de molta pedagogia política, de complicitats amb sectors intel·lectuals i moviments cívics i socials, així com plans pactats amb sectors empresarials per redirigir l'activitat econòmica cap a la rehabilitació integral, el creixement i manteniment d'espais verds, etc. La idea no es redueix als aspectes formals, sinó que implica una concepció sistèmica i política en què la ciutat siga concebuda com un tot, com una xarxa dinàmica capaç d'expressar, sense dramatitzar, conflictes latents, contradiccions enriquidores què alimenten el diàleg urbà i què donen sentit a una raonable i democràtica presa de decisions.

Per a tot això, el primer pas ha de ser la confecció d'un nou PGOU, què compte amb un potent capítol d'anàlisi de la realitat econòmica de la ciutat i què configure una mena de Pla Estratègic general d'usos legítims de la ciutat . En ell ha de figurar, com a aspecte destacat, l'existència d'unes *Fites Verdes* què senyalitzen les fronteres de la construcció de la ciutat, així com *un Pla Integral de Directrius* per a la recuperació i posada en valor de l'espai públic.

5. Crisi de governabilitat: per la democràcia local

Al lideratge factual de la casta extractiva formada, per activa o per passiva, per alguns empresaris, els seus satèl·lits i alguns polítics, el segueix l'absència real d'un lideratge polític municipal. L'Ajuntament s'ha anat convertint en una maquinària destinada, essencialment, a legitimar decisions preses fora de l'àmbit formal-institucional, com, per exemple, posen de manifest les gravacions del cas Brugal. L'Ajuntament funciona com un ranquejant aparell burocràtic per a l'administració de temes menors, què no impedeix, després de la grandiloquència dels anuncis, entreveure graus insofribles d'improvisació i ineficàcia. D'altra banda, decisions de gran calat - TRAM, integració del ferrocarril, activitat portuària, sistema antirriudes- són adoptades per altres administracions sense que l'Ajuntament tinga res, o gairebé res a pensar: molts d'aquestos temes ni tan sols han merescut un debat en un Ple municipal. Amb la crisi, l'Ajuntament gairebé mai ha tingut un

paper bel·ligerant en defensa dels serveis públics retallats. En matèries extraordinàriament sensibles, com les relacions amb l'entorn metropolità o amb la UA, l'Ajuntament no ha mostrat interès en disposar d'un full de ruta, d'una planificació que facilite les sinèrgies i aporte elements de modernització. L'última mostra de renúncia a l'autonomia municipal la trobem en l'alegria amb què el PP local promou que la definició sobre la implantació d'IKEA i el seu seguici de vials, aparcaments i centres comercials, siga el producte d'una Acció Territorial Estratègica aprovada per la Generalitat.

La visió del PP de l'Ajuntament no és la d'una institució democràtica dinàmica què es preocupa i intervé sobre la realitat social per a què la llibertat i igualtat de les persones i dels grups en què s'integren siguen reals i efectives. La seua concepció és la de l'ocupació depredadora d'una màquina administrativa què es desinteressa d'aquelles matèries què no són fonts de negoci immediat per a alguns elegits o què desborden les obligacions estrictes, i fins i tot en aquest cas, si és possible, es dilaten fins a l'infinit algunes decisions -la creació legalment exigida del Consell de la Ciutat, per exemple-.

Aquesta concepció encaixa perfectament amb el seu estil dominant d'exercici del poder. Aquest estil s'ha mantingut des que governa el PP, encara que s'adverteixen matisos segons qui ha ocupat l'alcaldia. Amb Díaz Alperi la inclinació pels empresaris addictes era més descarnada i amb Castedo va florir el populisme, de la mà d'una hiperactivitat què, amb el temps, va anar consumint-se, encara que no ha estat capaç de privar-se de gestos ampul·losos que no amaguen la seua naturalesa frívola, cosa que es comprova fàcilment si es fa un repàs de realitzacions. De fet Castedo mai s'ha atrevit a trencar del tot el cordó umbilical amb la manera de gestió de Díaz Alperi, limitant-se a tractar d'emprar la dissimulació i a ampliar el catàleg de presumptes ofertes amb què mantindre distreta a la ciutadania; tot això, de nou, es posa de manifest en les escoltes policials. Però l'un i l'altra han coincidit en un aspecte clau: l'exercici autoritari del poder, encarnat en pràctiques com l'absència d'autèntics mecanismes de participació, substituïts per festes amb xarxes clientelars, obstacles a l'oposició en la realització de les seues funcions i, en definitiva, una actitud permanentment menyspreadora de propostes, alternatives o idees que no sorgeixin dels seus addictes.

Aquest esquema té esquerdes més que notables. La primera ve derivada de la pròpia crisi econòmica, almenys en tres sentits:

A) L'absència d'una economia hiperdinàmica priva els aliats

empresarials del PP de possibilitats de mantenir viva la il·lusió de generació infinita de riquesa i redueix a la mínima expressió l'aparença de govern de la ciutat.

B) La crisi fiscal municipal, què després analitzem, obliga que moltes despeses, incloses les dedicades al manteniment de clienteles i les destinades a allò aparencial i propagandístic, disminuïsquen dràsticament, reduint així factors bàsics per a la reproducció dels discursos del poder i fent més vulnerable al govern del PP a les crítiques i demandes ciutadanes què no està en condicions de satisfer ni desviar.

C) La crisi de les classes mitjanes és una bomba de rellotgeria en l'electorat conservador: principals víctimes de la crisi -o almenys, víctimes amb consciència de tals- no troben arguments per a defensar el PP -més enllà de la por major a un triomf de l'esquerra ... què anirà desapareixent quan més s'allunye en el temps el record del vot anterior-.

Tot açò es veu quotidianament agreujat per la inanitat del Govern valencià i l'espanyol. La mateixa incertesa al voltant del futur judicial i polític de Castedo limita la seua capacitat de reacció i maniobra entre el què podria considerar-se les seues bases naturals.

Però no és lícit ni intel·ligent esperar que la dreta perda: ha de ser derrotada, l'esquerra ha de mostrar mèrits propis suficients perquè la ciutadania s'identifique amb una pulsio de canvi. Si esperem a que, sense més interès, es refugie en la confiança què al PP ja li toca perdre, és possible que la mera abstenció resultant no servisca per a establir un nou govern amb voluntat i idees transformadores. Per això necessitem reconèixer la complexitat de la realitat urbana i la transversalitat i interacció dels problemes. No podem concebre Alacant com la suma mecànica dels seus barris o partides rurals ni com la de diversos "sectors" de la realitat que caminen cadascun pel seu costat. Aquest esforç de comprensió dialèctica, d'integració d'informació dispersa i de demandes fragmentades, és el gran repte que té l'esquerra per poder vèncer. Si s'aconsegueix, ja seria una garantia inicial que el canvi és possible, en basar-se en una nova majoria social que ho desitge, majoria que tindria dues dimensions:

- Una majoria electoral.
- Una majoria sòlida i còmplice que permeta alterar inèrcies, construir nous discursos i travessar el desert dels números vermells amb alguna possibilitat d'èxit.

Al costat de tot això hem de prestar especial atenció al rigor institucional, entenent per tal una revitalització de la trama corporativa de la ciutat i què inclou transparència, lleialtat amb les minories i l'oposició, simplificació dels procediments administratius, respecte a la democràcia deliberativa al Ple i en les comissions municipals, voluntat i capacitat d'arribar a acords estratègics amb altres institucions, austeritat en l'estil de treball dels polítics, acabar amb el clientelisme i definició de mecanismes què prevalguen l'eficàcia i el control de la gestió. Res d'això ha de ser vist com mostres d'ingenuïtat: són necessitats inherents a la consecució d'autèntics objectius de canvi, en què no serviran moviments propis d'altres èpoques davant un electorat especialment sensible a la coherència i a la credibilitat.

És en aquest context com cobra sentit el desenvolupament de fórmules plurals de participació ciutadana, al voltant de la definició d'estructures estables i flexibles que abasten totes les etapes de la gestió pública, des de la gestió de serveis i prestacions fins a l'elaboració pressupostària, tant en els aspectes generals de les decisions municipals com en els que afecten a zones o sectors específics. Sobretot cal establir amb nitidesa els punts de contacte entre els dispositius típics de la democràcia representativa i els de la democràcia directa o/i participativa, amb un equilibri adequat, sense permetre la dispersió ineficaç i burocràtica de debats. En definitiva, la qüestió ha de ser plantejada des de l'òptica de com garantir a la ciutadania, en l'àmbit local, el màxim exercici de Drets Fonamentals; i el seu tractament, així entès, ha de ser integral i no l'agregat de respostes puntuals, oportunistes i disperses.

Des d'aquesta perspectiva el programàtic es dirigeix essencialment a aquesta dinàmica integradora i, per ser coherents i èticament solvents, s'ha d'articular en dos moments essencials:

A) Les propostes inicials: el que cal fer per a estabilitzar la ciutat, començar a desarrelar seus vicis polític-econòmics i llançar nous reptes.

B) Les propostes estratègiques què articulen la xarxa que permeta governar transversalment la complexitat. Les propostes puntuals, sens dubte necessàries, només tindran sentit si s'integren en aquests nodes.

6. La crisi econòmica i la insuficiència pressupostària municipal

De totes les facetes de la crisi d'Alacant potser és la pressupostària la més significativa, ja que es materialitza en una insuficiència econòmica crònica de l'Ajuntament. En primer lloc perquè ens indica molt sobre les raons de la crisi general; en segon perquè immobilitza a l'Ajuntament en l'actualitat, al trobar-se en situació de pràctica fallida tècnica i intervingut, amb el seu marge d'autonomia política substancialment retallat; i en tercer lloc perquè hipoteca greument el futur. Per tot això no ha de considerar-se polítiques les propostes que no partisquen d'analitzar aquest fet i què, tot i la dificultat de l'assumpte, no assagen models d'interpretació i de correcció substancial de l'estat de les coses.

Les dades que resumeixen la crisi pressupostària són aquests:

- Despreocupació política per la Hisenda Local, considerada sempre com un departament d'importància reduïda.
- Il·legalitats en l'elaboració i execució pressupostària segons la Sindicatura de Comptes, per: a) no incloure els crèdits suficients per a atendre les obligacions amb els contractes de les adjudicatàries dels serveis: neteja, escombreries, manteniment de la ciutat; b) incomplir els terminis d'elaboració i aprovació dels pressupostos; c) realització de despeses prescindint del procediment pressupostari i de contractació.
- Aliança perversa entre la ineficàcia i l'opacitat, què condueix, per exemple, a uns pressupostos irrealistes: en alguns exercicis la desviació final ha suposat més d'un 30% respecte dels pressupostos aprovats.
- Contractació de proveïdors en la qual el preu no ocupa una posició rellevant, triant els més cars, sense raó tècnica que ho justifique.
- Falta de participació i transparència; el màxim és que no es facilita al ple municipal la informació necessària sobre els exercicis pressupostaris i moviments de Tresoreria.

Des d'un altre punt de vista, l'endeutament ha vingut produït, fonamentalment, per la necessitat del pagament de factures "en els calaixos", què s'han anat abonant a través d'endeutament/préstecs a llarg termini, autoritzats per diferents normes estatals, en concret : 2009: 26.282.333 | 2011: 13.844.544 | 2012: 48.008.891 | 2013: 21.000.000 (euros per préstecs). És a dir, que en un període de cinc anys, l'Ajuntament ha hagut de demanar préstecs a llarg termini per més de 109 milions d'euros que hi haurà que retornar.

En tot cas una dada absoluta i dramàticament rellevant és l'increment exponencial del deute aconseguint la seua xifra més alta l'any 2012 tot i trobar-nos en un període marcat per la crisi i una fortíssima contenció de la despesa, com ho posa de manifest el següent quadre:

Any	Deute				Càrrega financera pagament préstecs/interessos	
	Quantia	% sobre Pressup./liquidació		habitant	Quantia	Habitant
2010	148.156.833	57	260.339.399	443 €	18.888.000	57
2011	166.818.569	64	260.339.399	498 €	18.888.000	57
2012	185.190.372	77	240.409.532	553 €	26.819.000	89
2013	151.660.000		(2)	452 €	31.029.000 (1)	94

(1) Segons pressupost

(2) Hi haurà que esperar a que s'aprove la liquidació

A la xifra del deute caldrà afegir: a) Els 27 milions fruit de l'últim préstec subscrit per a pagament de proveïdors, signat el 2014 però que va ser autoritzat el 2013. b) Els interessos que cal pagar, què anualment varien segons les condicions pactades amb les entitats financeres i l'evolució és absolutament exponencial: 2010: 2.376.861 € | 2011: 2.879.545 € | 2012: 6.254.112 € | 2013: 6.331.670 € (segons pressupost). c) L'impacte de la clarificació dels 52 milions de "ingressos de dubtós cobrament". Una conclusió òbvia d'aquest complex estat de les coses és que una primera responsabilitat d'un nou govern municipal, serà la clarificació del deute total. Però és evident que l'increment conegut llastra fortament la possibilitat d'atendre necessitats socials i esdevé un factor determinant per a executar polítiques basades en principis de solidaritat.

Pel que fa als ingressos, podem començar amb el següent quadre:

Tipus d'ingressos	Comparatiu per habitant 2012		
	Alacant	Província	Altres Ajuntaments
Ingressos Totals	8.913 /893	1.263	1.023
Impostos directes (IBI-IAE)	362	426	399
Taxes i altres	120	164	164
Transf. corrents (Part. Estat)	183	351	200
Transf. Capital (Estat C.E)	6,5	15	15
Passius financers (préstecs)	143	211	209

Apreciem el dèficit d'ingressos en termes comparatius amb altres ciutats de més de 100.000 habitants i Ajuntaments de la província, cosa que ens diu bastant sobre la manca de previsió del PP governant i de l'opció per mantindre uns tributs baixos a costa d'un deteriorament urbà què, necessàriament, repercuteix en la manca d'equitat en els serveis i en la qualitat de l'espai públic.

Pel que fa al tipus de despesa, un quadre sintètic ofereix les següents dades què es refereixen al nivell d'ingressos totals per habitant per tots els conceptes inclosos (els quals singularment es recullen en el quadre i altres què no es detallen de menor importància):

Tipus de despesa	Comparatiu per habitant 2012		
	Alacant	Província	Altres Ajuntaments
Despeses de personal	245	331	293
Despeses de béns i serveis	377	360	337
Despeses financeres (interessos)	17	35	22
Inversions	28	85	47
Passius financers (capital/préstecs)	73	91	74

Destaca en aquest gràfic la relativament baixa despesa en personal, en termes comparatius amb altres realitats municipals i, en canvi, l'elevada despesa en béns i serveis què, en el principal, fa referència a les grans contractes, què, no casualment, han estat una de les formes predilectes per al trasllat de fons públics a mans privades. La càrrega de deute que es paga per habitant l'any 2012 indica que Alacant no està "tan malament" en comparació amb altres ajuntaments de la província. Per tant, el problema del deute es converteix en important perquè es disposa de menys ingressos que altres ajuntaments.

A la vista d'aquesta bateria de dades, i amb independència d'allò ja apuntat en la seua anàlisi, enunciar un receptari senzill per a superar l'estat actual no és possible en sentit estricte, ja que hi ha variables alienes a la vida municipal què mereixen ser tingudes en compte. Entre elles la principal és la pròpia evolució de la crisi econòmica, tant en els seus trets macroeconòmics què poden incidir, per exemple, en el preu dels diners, com en els microeconòmics i la seua repercussió en les condicions de vida de la població i, fins i tot, lligat a això, la percepció que de les alteracions en la situació facen els ciutadans i ciutadanes. En tot cas cal apuntar la necessitat d'un canvi de rumb en el control i participació que hauria de basar diversos principis generals:

- Polititzar la gestió de la Hisenda local, atorgant-li major protagonisme.

- Transparència: amb la publicació on-line i l'accés en format digital a les dades de gestió i liquidació pressupostària, així com als contractes què justifiquen el moviment de càrrecs i abonaments pressupostaris. Aquesta informació, així com les memòries justificatives i dades de balanç indicats en el paràgraf anterior haurien de ser d'accés gratuït i fàcil per a tothom.

- Operativitat: amb presentació de la previsió pressupostària i del balanç patrimonial amb criteris de classificació no només comptable, sinó d'objectius de les polítiques d'ingressos i despeses i de la seua evolució temporal i espacial que permeta realitzar un diagnòstic crític sobre la seua sostenibilitat financera i impacte ambiental i social. A tot això ha de seguir un control rigorós de les execucions pressupostàries.

- Participació: amb la presentació pública de la proposta de Pressupostos què prepara la Comissió de Govern de l'Ajuntament amb temps suficient per al seu debat i presentació d'alternatives a les organitzacions ciutadanes del municipi, abans que el document passe al ple de la corporació municipal.

- Equitat: revisant i corregint els indicadors fiscals, així com el posicionament de la càrrega fiscal -atenent a criteris comparatius amb altres municipis i conceptes tributaris- i completant la igualació aconseguida amb accions per a perseguir el frau i eliminar disfuncions com el desfasament cadastral.

- Generació de més ingressos mitjançant un posicionament institucional més adequat i exigent davant d'altres administracions i òrgans polítics. En aquest sentit cal reivindicar un deute històric envers Alacant per part de l'Estat i de la Comunitat Autònoma, encara que siga difícil fixar la seua quantia; però per a què això siga real es requeriran tres circumstàncies concurrents:

a) La voluntat política de la majoria municipal per a acudir a aquestes instàncies en reivindicació de fons

b) La complicitat de la societat civil alacantina i de les seues diferents expressions organitzades en aquesta reivindicació

c) Definir amb claredat l'objectiu de les inversions reivindicades què, abans que dedicar-se a les gastades infraestructures, s'haurien d'orientar a les què aporten qualitat de vida, renovació del parc d'habitatges, introducció de millores ambientals en edificacions,

especialment pel que fa a energies renovables, així com a equipaments i serveis públics.

d) La necessitat de dilatar el pagament del deute mitjançant la renegociació de les condicions amb les entitats financeres per no ofegar la ciutat i que pugui generar noves inversions i activitats

D'altra banda, segons hem apuntat en un altre lloc, l'estat de les finances municipals impedeix caure en la demagògia populista -encara que siga populisme d'esquerres- de convertir les promeses electorals en un interminable tirallonga de necessitats. En qualsevol cas caldrà establir una perspectiva entre les qüestions generals, infraestructurals, indispensables per a un canvi en la gestió, aquelles què requereixen d'un temps més dilatat per a la seua execució i, en fi, què sent importants, no poden valorar-se com urgents donades les actuals circumstàncies. De la mateixa manera convindrà que, en tots els casos en què es puga, s'indique la forma d'obtindre finançament finalista o de abaratir costos respecte dels models actuals de gestió. I tot això sense oblidar que, sense quedar sotmesos a premisses neoliberals, el nou Ajuntament trobarà unes limitacions legals i una situació interna -contractes, personal, etc.- què exigiran que l'aproximació a l'equilibri financer siga un objectiu defensable per sí mateix.

25

7. Crisi d'autoestima: construir l'esperança

La síntesi de tots aquests aspectes és una permanent crisi d'autoestima, el convenciment col·lectiu què les coses amb prou feines tenen solució, el refugi pesarós en alguns tòpics com la "mala sort" de la ciutat amb els seus polítics, el menfotisme presumptament genètic o la socorreguda al·lusió a un clima què permet que "malgrat tot, ací es visca molt bé". Res d'això és cert, però sagaçment utilitzat per les elits i presumptes crítics que no pateixen el vici de llegir o de viatjar, permet un anar tirant que completa el quadre de la fosca legitimació passiva d'un vergonyós estat de les coses. Aquests discursos encoratgen, en definitiva, allò que Ramoneda ha anomenat la dictadura de la indiferència, dictadura insidiosa perquè permet establir baluards d'autoritarisme invisible. A Alacant la tesi aconseguiria un caràcter exemplar perquè ha permès donar carta d'identitat al conformisme des de l'autoengany, justificar moltes covardies o desviar els problemes a allò epidèrmic i folklòric.

Recuperar l'autoestima col·lectiva, doncs, és una tasca política de primer ordre. I l'altra cara d'això és construir l'esperança. Perquè l'esperança no és una actitud personalíssima sinó, per als grups, el resultat d'una construcció ideològica, capaç de ser definida en els seus perfils i desenvolupada amb

discursos i accions pertinents. Alguns són els requisits perquè això siga possible.

El **primer**, com tractem de fer en aquestes pàgines, és confrontar a la ciutadania amb la veritat però incloent, en cada cas, propostes sobre possibles sortides als problemes existents. Ni en l'optimisme acrític ni en el pessimisme a ultrança habita el futur. El futur passa per desenvolupar hàbits col·lectius de autorespecte: en moltes ocasions els projectes circulants a la ciutat han naufragat perquè han estat més pendents de la presumpta visió del foraster o de la rendibilitat econòmica immediata que d'una avaluació que partisca de considerar si allò que es desitja pot constituir una cultura de defensa de la pròpia dignitat.

El **segon** consisteix en activar la imaginació col·lectiva. Perquè un altre símptoma de la crisi d'autoestima és el dèficit d'imaginació: per a què conjecturar altre curs a la ciutat si, per endavant, donem en pensar que és impossible el canvi? Hi ha una altra variant suau: la definició de les crítiques en clau nostàlgica, com un retorn a trossos cordials d'una ciutat què se'n va anar; d'una ciutat, per cert, que mai va ser. Posar la imaginació en el centre de les hipòtesis de treball és absolutament necessari, començant per la dels moviments cívics, professionals i especialistes en assumptes relacionats amb el desenvolupament urbà, i portant les seues elaboracions a la ciutadania. En aquest sentit serà important reexaminar els diversos Plans Estratègics què, promoguts per diverses institucions es van elaborar abans de la crisi, així com l'informe de Deloitte. Cal fer una aproximació sense prejudicis a aquests estudis i sintetitzar i refondre les qüestions d'interès, especialment aquelles què suposen directrius de futur amb baix cost. Posar la imaginació en el centre dels debats és també reintroduir una temperada i renovada idea de progrés en els discursos polítics, cosa que vol dir que cal explicar un Alacant què no siga ni ahistòric ni posthistòric, sinó un Alacant en la història, què ni pot partir de zero ni es resigna a no tenir capacitat de decidir el seu futur.

Finalment, la construcció de l'esperança contra la indiferència requereix de canviar la perspectiva en assumptes com l'acció cultural, la gestió de les senyes d'identitat compartides, la concepció sobre el paper d'Alacant al País Valencià, el desenvolupament de polítiques públiques de la memòria o l'apreciació del paisatge i del patrimoni històric com una qüestió moral, de autorespecte i de llegat a les generacions futures.

Però, sobretot, construir l'esperança contra la indiferència suposa reivindicar, amb paraules i amb accions, la política com a mandat de la raó pràctica, com apel·lació a la victòria del col·lectiu davant l'egoisme individualista, com devolució a la ciutadania del seu poder.

15 MARCS ESTRATÈGICS PER AL CANVI

Anomenem **Marc Estratègic** al conjunt de propostes generals i prioritàries que sostinguen i donen sentit i coherència al conjunt de proposicions programàtiques particulars. Des d'aquest punt de vista serien eixos clau per a qualsevol negociació per a constituir un govern local així com compromisos per a posar en marxa en el primer any de mandat.

Tenen com a característiques comunes:

A) Intentar **estabilitzar la ciutat**, començar a **desarrelar els seus vicis polític-econòmics** i llançar **nous reptes** que intenten constituir **majories socials de suport als canvis imprescindibles**.

B) Són proposta per a articular una xarxa que permeti **governar transversalment la complexitat**. Les propostes puntuals només tindran sentit si s'integren en els seus nodes.

27

1. Carta de Bon Govern de la ciutat

Aprovar en el Ple una Carta de Bon Govern de la Ciutat amb compromisos generals i transversals sobre transparència, prudència en la gestió, sobrietat en l'administració, proximitat amb l'administrat, eliminació de burocràcia, etc. Establiria també un mecanisme d'anàlisi bianual de l'**organigrama** municipal, en col·laboració amb sindicats; així com compromisos bianuals d'**estalvi**: per als dos primers anys hi hauria que comprometre's a estalviar un 20% en despeses de gestió.

2. Auditoria general de l'economia municipal

Realització d'una auditoria general de l'economia municipal en relació amb les fonts de riquesa locals. Incloent una valoració independent dels **contractes** municipals i la possibilitat de gestió pública o mixta, així com de l'ús del **patrimoni** municipal. Es complementaria amb una **Comissió d'Investigació**, nomenada pel Ple, sobre **causes i efectes de la crisi a Alacant i possibles responsabilitats polítiques**.

3. Oficina Pressupostària

Crear una Oficina Pressupostària gestionada per una representació plural del Ple i què **oferisca informació transparent i en temps real dels ingressos i despeses** municipals.

4. Carta de Drets i Obligacions Ciutadanes, Igualtat i Participació

Debate amb totes les expressions de la societat civil i aprovar en el termini màxim de dos anys una Carta de Drets i Obligacions Ciutadanes, Igualtat i Participació què integre les diverses fórmules existents fins a la data, què:

- Establisca cauteles per a **evitar el clientelisme**.
- Assegure la **transparència i informació**.
- **Impedisca la proliferació de consells sectorials sense contingut** real.
- Redefinisca els mecanismes de **descentralització**, amb especial atenció a **Partides Rurals**.
- Aborde integralment **polítiques d'igualtat**.
- Cree la figura de la **Defensoria del Veïnat**.
- Fomente accions formatives i divulgatives **a favor del civisme i la convivència**.

5. Pla General d'Ordenació Urbana

Iniciar el procés d'elaboració d'un nou projecte de PGOU i **establir les mesures oportunes per a aprovar-lo sobre la base general del decreixement planificat i la ciutat intel·ligent i sostenible**. Per a això inclouria algunes mesures essencials com:

- Establir les **vies de participació de la societat civil i la ciutadania en general en el procés d'elaboració i al·legacions** al nou PGOU.
- Creació de **fites de frontera**: llocs de valor mediambiental posats en valor i ús què marcaren els **límits permissibles de creixement urbà** i què pogueren interrelacionar-se formant un corredor verd obert. Espais, com ara: els Saladars, el Parc del soterrament, les llacunes de Rabassa i la Condomina.

- **Pla d'Usos Legítims de la Ciutat.**

- Rellevància absoluta als criteris urbanístics lligats a **l'articulació d'Alacant amb el seu territori i amb la façana litoral.**

- Pla d'Avaluació i eliminació o **reducció de riscos naturals.**

- Establiment de **criteris oberts en relació amb altres aspectes urbanístics d'aquests marcs estratègics**, com espai públic, patrimoni, etc.

6. Pla Integral de Directrius d'Espais Urbans

Establir un Pla Integral de Directrius d'Espais Públics destinat a dignificar, incloent criteris d'ús, prioritats i imatge. Executar el primer any **10 microprojectes experimentals d'intervencions de posada en valor de l'espai públic** en diàleg amb ciutadans, col·legis professionals, estudiants universitaris, etc.

7. Congrés del Patrimoni Ciutadà

Convocatòria d'un Congrés del Patrimoni Ciutadà a celebrar en un any i què durarà un any amb diverses iniciatives, estudis, conferències, etc. Hauria d'**actualitzar tot el coneixement disponible sobre el patrimoni** històric, artístic i mediambiental, material i immaterial, així com efectuar **propostes d'ús i posada en valor.**

8. Pla Integral de Rehabilitació

Elaboració d'un Pla Integral de Rehabilitació, amb participació d'associacions especialitzades, col·legis professionals i associacions empresarials, creant la figura de **l'Agent Mediator Municipal en Rehabilitació**, cobert amb funcionaris municipals. La rehabilitació s'ha d'entendre com un factor clau de desenvolupament econòmic, creació d'ocupació, limitació de la mida urbana i d'equitat.

Instar les administracions estatal i autonòmica a assumir compromisos econòmics en un Pla d'Ajuda a la Rehabilitació d'Habitatges a la ciutat d'Alacant, que actualitze els plans d'habitatge previstos i no realitzats en els últims anys.

9. Pla de xoc contra la desocupació

Elaborar, en col·laboració amb els agents socials, un Pla de Xoc contra l'Atur que atenga especialment a les accions què en al marc de competències municipal puguen desenvolupar-se **buscant la millora de les condicions de vida** de la ciutat i **maximitzant nous jaciments d'ocupació** com: rehabilitació d'habitatges i edificis, renovació de sistemes energètics per a afavorir l'ús d'energies netes, reciclatge de residus, cura de persones grans, discapacitats o en risc d'exclusió, estudi i rehabilitació del patrimoni històric-artístic, etc.

10. Observatori de la Crisi

Crear un Observatori de la Crisi perquè faça un seguiment permanent dels seus efectes i coordine accions solidàries i propose, de manera urgent, un **Pla de Xoc contra la pobresa i l'exclusió social**, amb participació d'entitats de la societat civil i experts.

11. Congrés de l'Economia Ciutadana

Convocatòria d'un Congrés de l'Economia Ciutadana, a celebrar en un any i què durara un any amb diverses iniciatives, estudis, conferències, etc. L'objectiu principal seria aconseguir una concepció de l'economia urbana com a factor de cohesió i convertir **l'Ajuntament en un actor dirigent de l'economia local**, valorant-se les modalitats de realitzar un **Pla Estratègic General**.

12. Projectes especials de joventut, majors i accessibilitat

Aprovar tres projectes especials: **ciutat dels joves, ciutat de la gent gran i ciutat accessible**. Amb participació d'especialistes i entitats ciutadanes. Inclourien mesures generals de curt, mitjà i llarg termini per a la promoció, vigilància i incentiu d'accions cíviques, particulars, etc.

13. Programa de relacions de l'Ajuntament

Establir un programa, aprovat en el Ple, de relacions de l'Ajuntament en relació amb objectius de projecció externa, **reivindicacions davant d'altres administracions i acords amb les mateixes**, i amb actors de la societat civil, per a la intervenció territorial. Inclouria:

- Definició de necessitats i reivindicacions davant **l'Administració Central de l'Estat**.
- Definició d'una estratègia global d'acció i **protagonisme al País Valencià**.

- **Definició dels compromisos i oportunitats derivats de la capitalitat** provincial, comarcal i de ser la segona ciutat del país Valencià.
- Lideratge i reforma integral de la **Mancomunitat de l'Alacantí**.
- **Obertura d'un diàleg general i elaboració de propostes d'articulació metropolitana, territorial i econòmica amb Elx** i la resta de la seua comarca, a partir d'aquest eix, obertura a l'articulació amb Benidorm, Vinalopó i Baix Segura, i fins i tot, altres zones limítrofes.

14. Acords marc amb entitats de rellevància institucional

Establir acords-marc amb diverses institucions per al desenvolupament d'aquests marcs estratègics, què han d'estar coordinats a través del disseny d'un **Pla de Ciutat**. Especial rellevància tindria la col·laboració amb la **UA**, què podria contenir:

- Assessorament per a la posada en marxa d'un Pla de Ciutat com a **eix central del projecte de govern**, sobre el qual, a més d'incloure el treball coordinat i transversal de l'administració local què l'ha d'impulsar, siga fruit d'un procés participatiu de debat ciutadà. **Anàlisi dels Plans Estratègics** aprovats en el seu dia i valoració i síntesi dels aspectes vigents, així com l'alineació d'instruments com el futur PGOU i els projectes de les diferents regidories en els objectius globals d'aquest Pla de Ciutat.
- Assessorament per a realització del **PGOU**.
- Assessorament per a **articulació territorial**.
- Assessorament en **Drets Ciutadans**.
- Desenvolupament del **Campus Urbà**, afavorint la gestió d'espais a la ciutat.
- Suport a **promoció d'activitats universitàries** i sinergies en urbanisme i imatge urbana.
- Idees per a desenvolupament de **l'espai públic**.
- Programa d'**estudis sobre la ciutat**: Càtedra Alacant.

15. Comissariats especials entre regidories

Designació pel Ple de dos Comissariats especials i creació d'un Departament dependent de l'Alcaldia per a l'impuls, coordinació entre regidories i vigilància del compliment d'objectius en:

- **Comissariat de Lluita contra el canvi climàtic i els seus efectes**
- **Comissariat de Defensa de la identitat ciutadana i promoció del valencià i de la cultura valenciana**
- **Departament per a la implementació de mesures transversals a favor de la igualtat de gènere**

100 PROPOSTES DE GOVERN

1. Democràcia, bon govern, gestió i hisenda

1.1. Transparència municipal i govern obert

- Compliment del 100% dels indicadors de transparència municipal de l'organització Transparència Internacional (TI).
- Aprovació d'una Ordenança de Transparència Municipal, accés a la informació i reutilització de dades, garantint el compliment i desenvolupament de la Llei 19/2013.
- Creació d'una Oficina Tècnica Municipal per a atendre les demandes i necessitats d'informació sobre l'activitat municipal, així com de reutilització de dades per part de la ciutadania, entitats socials i empreses.
- Desenvolupar un catàleg de dades obertes (open data) al ciutadà en la web municipal i millores en aquesta web en el sentit ací apuntat, així com en la millora de serveis a la ciutadania.
- Implantació de mesures i eines (com per exemple enquestes de satisfacció i espais participatius, entre d'altres) per a fomentar la participació ciutadana en l'avaluació i seguiment de la informació del portal de transparència i de la web municipal.
- Adopció de mesures per a l'avaluació independent i actualització periòdica de la pàgina web, millorant els criteris d'accessibilitat i utilitat pública i comunitària.
- Desenvolupament de l'App Alacant (la ciutat en el teu mòbil) per a millorar l'accés a la informació de l'activitat municipal.

1.2. Promoció d'un procés ampli de participació ciutadana amb entitats cíviques, associacions, experts i la ciutadania en general a través de xarxes socials, enquestes i altres mecanismes d'anàlisi per a definir una **marca**

col·lectiva de ciutat, estudiar les senyes d'identitat més operatives, facilitar la renovació de les clàssiques i ajudar a fer que es convertisquen en un factor de sociabilitat compartida i de respecte per la ciutat i els valors cívics i democràtics.

1.3. La **remuneració dels membres de la Corporació Municipal**, dins del marc legal vigent, **no excedirà de 7,5 x SMI** (salari mínim interprofessional) (actualment situada en 4.864,50 €/mes) per a l'alcalde/alcaldeessa, **5 x SMI** (actualment 3.243 €/mes) per a regidors i regidores amb responsabilitats de govern i **3 x SMI** (actualment 1.945 €/mes) per a la resta de regidors i regidores amb dedicació exclusiva. Podran percebre dietes degudament justificades.

1.4. L'Alcaldia podrà disposar del suport de fins a 4 professionals contractats com a **personal eventual**. La resta de membres de l'equip de Govern podrà designar 1'assessor extern. Cada Grup Municipal podrà designar entre 1 i 3 treballadors eventuais, atenent proporcionalment al nombre de regidors i regidores i segons la legislació vigent. Es farà públic el nom del personal eventual i les condicions que n'han aconsellat la designació, com també titulació i funcions específiques, etc. Els seus sous, que seran assimilables als de contractats municipals de les categories i funcions equivalents, també es faran públics.

1.5. Reformar el **Gabinet de Premsa** de l'Ajuntament perquè preste els seus serveis, amb criteris de professionalitat, equitat i atenció al servei públic, a tots els regidors i regidores i Grups Municipals.

1.6. Creació d'un **Servei de Planificació Estratègica i Coordinació**, conformat per funcionaris especialitzats i dependent directament de l'Alcaldia. Algunes de les seues funcions serien:

- Direcció de l'elaboració del Pla de Ciutat.
- Seguiment del Pla de Ciutat, amb avaluació del seus nivells de compliment i detecció de possibles insuficiències.
- Seguiment dels efectes socials d'altres plans urbans generals, tant de caire urbanístic com mediambiental, etc.
- Elaboració d'informes i models d'avaluació de grans projectes, incloent-hi aquells que incidisquen sobre la ciutat, elaborats per altres administracions o entitats particulars.

- Elaboració d'informes i propostes en matèria d'adaptació de l'organització municipal als grans objectius estratègics.
- Establir els mitjans que asseguren la presència de la perspectiva de gènere en els plans, programes i projectes.
- Coordinar plans sectorials.
- Coordinació i, si s'escau, gestió d'assumptes relatius a la UE, com ara gestió d'ajudes, informació a regidories, recerca de socis i ampliació de la xarxa de cooperació.
- Elaboració d'estudis, enquestes, etc.

1.7. Promoure la refundació de la **Mancomunitat de l'Alacantí** amb competències clares en matèria de residus, transport, medi ambient, cultura, etc. El seu funcionament serà transparent i democràtic. D'acord amb la Generalitat Valenciana, haurà de promoure una Agència Metropolitana de la Mobilitat encarregada de l'avaluació i prioritització de necessitats de mobilitat en relació amb l'articulació territorial.

1.8. Promoció d'una **Comissió Permanent Alacant/Elx** per a l'estudi de matèries d'interés comú, com també per a la planificació d'accions concretes en matèria de competència municipal.

1.9. Millorar i racionalitzar la **hisenda municipal**, d'acord amb els principis següents:

- **Transparència:** publicació en línia (online) i accés en format digital a les dades de gestió i liquidació pressupostària, així com als contractes que justifiquen el moviment de càrrecs i abonaments pressupostaris. Aquesta informació, com també les memòries justificatives i dades de balanç indicades en el paràgraf anterior, haurien de ser d'accés gratuït i fàcil per a totes les persones.
- **Operativitat:** presentació de la previsió pressupostària i del balanç patrimonial amb criteris de classificació no sols comptables, sinó també d'acord amb als objectius de les polítiques d'ingressos i despeses i de la seua evolució temporal i espacial que permeten realitzar un diagnòstic crític sobre la seua sostenibilitat financera i impacte ambiental i social. Tot això, a més, ha de seguir un control rigorós de les execucions pressupostàries.

- **Participació:** presentació pública de la proposta de Pressupostos per la Comissió de Govern de l'Ajuntament amb temps suficient per al debat i proposta d'esmenes per les organitzacions ciutadanes, abans que el document passe al Ple. Pressupost Participatiu per a, almenys, el 7% de la dotació d'inversions.
- **Equitat:** revisió i correcció dels indicadors fiscals i del posicionament de la càrrega fiscal, atenent a criteris homologables amb altres municipis i conceptes tributaris, i impuls de les accions per a perseguir el frau i eliminar les disfuncions, com ara el desfasament cadastral.
- **Equilibri de la despesa:** equiparació de les despeses corrents amb els ingressos corrents.
- **Generació de més ingressos:** mitjançant un posicionament institucional més adequat i exigent davant d'altres administracions i òrgans polítics. En aquest sentit, cal reivindicar el pagament de les anomenades despeses impròpies i el deute històric amb Alacant per part de l'Estat i de la Comunitat Autònoma.

1.10. Escola de Civisme i Associacionisme, amb cursos de formació, presencials i en línia, en matèries com ara dret, gestió econòmica, ús de TIC i xarxes socials, coneixement de la ciutat, promoció de valors d'igualtat i convivència, etc. Podran organitzar-se'n en col·laboració amb la UA, CEFIRE i altres entitats acreditades. S'emetrà certificacions de l'assistència a aquests cursos i, quan es considere oportú, es podrà considerar un mèrit l'existència d'un nombre mínim de dirigents formats d'aquesta manera en l'avaluació de sol·licituds d'ajudes i subvencions. Aquest servei s'ubicaria preferentment a **l'antic Asil de Benalua**, on també s'instal·laria un hotel i un viver d'associacions.

1.11. Millorar els procediments de convocatòria i avaluació, en el marc de la legalitat vigent, per a objectivar els barems en les **convocatòries de subvencions**, en especial per a les associacions d'interés municipal, assegurant el caràcter públic de les convocatòries i la transparència en els procediments, i creant una Comissió d'Avaluació integrada per una representació paritària de tots els Grups Municipals i els tècnics oportuns.

1.12. Impuls del **Servei de Promoció del Valencià**, dependent d'Alcaldia, que hauria de comptar amb un Reglament d'Usos Lingüístics, amb funcions transversals relacionades amb el compliment de la legalitat vigent en matèria de bilingüisme, i, en concret:

- Assegurar la disponibilitat en les dues llengües estatutàries de tot tipus de documentació, impresos, etc.
- Assegurar que la pàgina web municipal i altres serveis telemàtics estan disponibles en les dues llengües.
- Emetre dictàmens i propostes per a afavorir l'ús oficial del valencià.
- Afavorir l'ús predominant del valencià en tot allò referent a la senyalització i la toponímia del terme municipal, incloent-hi la denominació de la ciutat.
- Cooperar amb institucions administratives, educatives i culturals per a la difusió del valencià, la traducció de textos, etc.
- Organitzar cursos de formació per al personal municipal sobre ús especialitzat del valencià.
- Verificar que l'atenció al públic en les dependències i serveis municipals s'ajusta sempre al principi de lliure opció lingüística dels administrats.
- Assegurar que els exercicis, exàmens, etc., per a oposicions i similars estan disponibles en les dues llengües de la Comunitat.
- Promoure campanyes informatives i publicitàries favorables a l'ús del valencià.
- Contribuir a estendre l'oferta de programes d'ensenyament en valencià. Seguiment de la matriculació en els centres públics per a garantir-ne l'accés a tots els xiquets i xiquetes.
- Ajudar a incrementar l'oferta cultural en valencià: música, teatre, cine, literatura.
- Crear una imatge corporativa realment bilingüe, estenent l'ús del valencià a aspectes com ara la publicitat, retolació, paisatge lingüístic, festes, transport.
- Oferir un Servei de Garantia dels Drets Lingüístics, que s'encarregue de la tramitació de queixes i demandes, informació i assessorament legal i administratiu, així com de la coordinació amb entitats i la recollida de propostes i suggeriments.

- Promoure ajudes a entitats que utilitzen el valencià.

2. Urbanisme, habitatge i territori

2.1. Planificació general de la zona de les **Llacunes de Rabassa**, després de la declaració com a Paratge Natural Municipal i inclusió en el nou PGOU, d'acord amb els principis següents:

- Diversificació dels usos.
- Creació d'un Parc que assegure el manteniment de les Llacunes.
- Garanties per a evitar activitats que saturen de trànsit la zona.

2.2. Establiment d'Ikea sota les condicions següents:

- Negociació pública amb l'empresa, que partisca d'analitzar les possibles ubicacions alternatives i objectivar la destinació de les plusvàlues.
- Negativa a la instal·lació de megacentres comercials.
- Existència d'un pla compensatori per al comerç consolidat.
- Existència d'estudis solvents per a l'accés i trànsit dels voltants.
- Existència d'estudis independents que justifiquen la creació rellevant d'ocupació.

2.3. Especial atenció a la **completa urbanització de la zona del soterrament de Renfe**. Els eixos principals serien:

- Lideratge municipal, abandonant així la posició de deixadesa que ha caracteritzat els últims governs municipals, que han deixat en mans del Ministeri les decisions clau sobre l'actuació urbanística de major incidència en la ciutat, un fet que ha generat conseqüències gravíssimes, i en alt grau, irreversibles.
- Exigir una revisió del conveni signat el 2003, base de l'actual projecte, entre les administracions central, autonòmica i local, i que 12 anys després es troba absolutament desfasat.

- Incloure en el nou conveni un compromís d'inversions i de terminis de les actuacions de les diferents fases del projecte, així com la prioritització dels interessos ciutadans en les diferents solucions tècniques i urbanístiques que caldrà plantejar.
- Concurs internacional d'idees per a la urbanització integral.
- Estació de ferrocarril digna i amb qualitat arquitectònica.
- Construcció de l'Estació Intermodal.
- Gran parc central amb equipaments culturals, recreatius i esportius.
- Facilitar la permeabilitat dels barris adjacents amb el parc i facilitar la connexió entre les diverses zones de la ciutat.
- Assegurar que les edificacions que es construïsquen tinguen una escala adequada respecte de les zones pròximes.
- Conservació dels elements arquitectònics de l'actual estació, i dels elements associats, que tinguen un valor patrimonial. Recuperació de l'antiga façana de l'Estació.
- Conservació del "Pont Roig" per a usos recreatius alternatius, amb un disseny participatiu amb veïns, associacions culturals, col·legis professionals, etc.

2.4. Creació d'una **Comissió Permanent 'Ciutat/Port'** integrada per Ajuntament, Autoritat Portuària i Generalitat Valenciana, i amb membres observadors i assessors de col·legis professionals i UA. La primera missió seria elaborar un Pla estratègic de relacions i actuacions d'interés comú.

2.5. Estratègia Urbana Integrada en l'entorn 'Cigarreres-Mercat', que afecte els barris de Campoamor, Carolines Baixes, Pla-Carolines, Sant Antoni, Mercat i Franciscans Oliveretes. Aquesta iniciativa hauria de participar en la Convocatòria Europea 2014-2020.

2.6. Estudis urbanístics de detall per a la **reurbanització i millora d'espais degradats** com ara la Sangueta, la Colònia Requena, el Barri "José Antonio" o el Barri del Cementeri.

2.7. Intervenció urgent en la **zona de la Condomina i limítrofes**, destinada a:

- Marcar limitacions estrictes a noves edificacions en el PGOU.
- Salvar les Torres de l'Horta i contextualitzar-les amb l'entorn immediat a través, si s'escau, d'estímul als propietaris.
- Portar a terme la restauració i musealització de la Torre de la Santa Faç, sobre religiositat popular entorn de la relíquia i la zona de les Torres.
- Posar en valor la zona de l'Horta i les Torres, creant circuits de passeig, carril bici, etc., d'acord amb altres ajuntaments.
- Sol·licitar la Declaració de Patrimoni de la Humanitat per al Pantà de Tibi i assegurar-ne una conservació adequada.

2.8. Recuperació del Pla Especial del Centre Tradicional i dels Plans del Centre Històric: anàlisi integral en processos participatius i experts. Creació de les condicions per a la constitució d'un Consorci del Centre d'Alacant, amb UA, altres administracions, col·legis professionals, associacions veïnals, etc., amb l'objectiu d'activar un Observatori sobre la conservació del centre d'Alacant i realitzar accions per a la posada en valor i ús dels espais públics, històrics i monumentals.

Aquest Consorci hauria de promoure un Pla Director integral, sostingut en el temps, que fera del centre urbà un factor clau de la identitat ciutadana, la recuperació de l'autoestima, l'activitat turística i comercial, etc. Igualment hauria de planificar dotacions que permeten evitar la pèrdua de població i el rejuveniment d'aquesta.

A curt termini s'hauria de prestar una atenció particular a la zona de la **Plaça de Sèneca**, procurant incorporar criteris d'innovació a la definició d'usos de l'antiga Estació d'Autobusos, com també a altres edificis municipals, especialment a l'antiga Casa de Màquines, que podria habilitar-se com a espai especialitzat en ludoteca, produccions teatrals per a xiquets, creació de titelles i recuperació de jocs infantils, etc.

2.9. Planificació dels espais públics principals ubicats en tots els districtes i barris, promovent "noves centralitats" i "centralitats alternatives": fites de referència identitària i d'articulació de la convivència, analitzant els fluxos entre si, accessos, signes unificadors i distintius, ús en activitats culturals, esportives, socials o festives, necessitats dotacionals i mecanismes de participació veïnal, etc.

2.10. Incorporació d'**accions d'adaptació i reducció del canvi climàtic** i dels riscos climàtics associats en la planificació urbana de la ciutat d'Alacant, a través d'ordenances i d'altres decisions que afavorisquen l'estalvi energètic, faciliten l'ús del transport públic, l'ús d'aigües reciclades o un adequat tractament de residus, tot això d'acord amb un Programa Integral Actiu, fruit d'un conveni amb la UA que incorpore projectes d'investigació per a la planificació, rehabilitació i difusió de bones pràctiques.

2.11. Prioritzar la **finalització de la Via Parc** i planificar altres actuacions estratègiques que afavorisquen la **connectivitat entre Alacant i Elx**.

2.12. Elaboració de plans temàtics i territorialitzats de **rehabilitació de l'espai públic per part del veïnatge**, incloent-hi:

- Illes d'arbrat
- Horts urbans
- Zones d'oci, espais esportius senzills o d'esplai infantil
- Cura d'elements culturals, històrics o configuradors de la identitat veïnal.
- Endreçament de zones de camp obert i imposició als propietaris de l'obligat compliment de les normes en matèria de cura, tancament, etc.

41

En aquest punt, l'Ajuntament prestaria el terreny –o serviria d'intermediari amb propietaris en cas de ser privat–, col·laboraria en els aspectes tècnics que es consideraren oportuns i controlaria les condicions de seguretat, en cas que fóra necessari. Si hi haguera més d'un projecte, l'Ajuntament hi exerciria un paper arbitral.

2.13. Promoció d'un **pla d'habitatges de lloguer per a joves** al Nucli Antic, zona del Mercat i Sant Antoni, completat per serveis específics, programes de creació de cooperatives, preferentment formades per joves, per a la revitalització del comerç, etc.

2.14. Creació d'un **parc en els terrenys de l'antic Quarter de Benalua** amb equipaments culturals, esportius i hort urbà, dissenyat amb participació de col·lectius d'artistes, arquitectes, veïns, etc.

3. Economia

3.1. Abordar de manera global la gestió del turisme, d'acord amb els eixos següents:

A) Promoure un canvi en l'estructura i missions de l'actual Patronat Municipal de Turisme d'Alacant cap a un nou ens de promoció turística públicoprivat amb una direcció independent del poder polític, professionalitzat i coherent amb allò que hauria de ser un ens dedicat al màrqueting de destinacions.

B) Elaboració d'un **Pla Estratègic de Turisme** que tinga en compte l'opinió del sector privat i de la societat civil, i que servisca per a fixar les prioritats i objectius del sector turístic a la ciutat d'Alacant per als pròxims anys, de tal manera que puga convertir-se en un motor d'ocupació i de dinamisme per a la ciutat per tal que els beneficis socials del turisme siguin compartits per un major nombre d'alacantins. Per a assolir aquesta finalitat, necessitem establir-ne les prioritats:

- Reducció de l'estacionalitat per a aconseguir un flux de turistes més estable durant la major part de l'any.
- Creació de nous productes turístics per a obrir un major nombre de segments de demanda.
- Millorar la qualitat dels productes i serveis turístics oferits.
- Posada en valor i rehabilitació dels espais naturals i elements culturals de la ciutat.

C) Modernització de les oficines de turisme de la ciutat d'Alacant amb ampliació d'horari i adaptació del personal als principals mercats emissors, utilitzant programes europeus de mobilitat. Aquestes oficines han de convertir-se en un veritable servei d'acollida al visitant. Per a fer-ho, haurien d'ampliar les seues funcions i servir de plataforma de comercialització dels productes i serveis que ofereixen els empresaris del sector turístic d'Alacant, amb venda d'entrades per a espectacles o monuments, accés a transports, reserves en establiments de restauració, etc.

D) Canvi del model actual de segones residències per un altre d'hoteler que incloga la regularització dels apartaments turístics no registrats, amb el corresponent reflex en els instruments de planificació urbanística.

E) Posada en funcionament del **Comité de Desenvolupament de Rutes Aèries** de l'aeroport d'Alacant-Elx per a l'obertura de nous mercats turístics i el reforçament dels existents.

F) Estudis de **turisme dirigit a sectors específics** com ara el turisme sanitari, esportiu, de singles i LGTB.

3.2. Projectes de **turisme cultural cooperatiu**, com ara:

- Viatge en el temps: Alacant/Elx/Orihuela monumentals
- Descobrint l'arquitectura contemporània: UA, Parc Empresarial d'Elx
- Els camins de les festes: museus i experiències festives a Alcoi-Alacant- Elx-Orihuela
- La terra del Nadal: Alacant-Xixona-Ibi-Alcoi

3.3. Concessió anual, per un jurat independent i d'acord amb unes bases, a comerços i establiments hostalers i turístics de **reconeixements públics: lloc turístic de qualitat, lloc turístic tradicional**.

Incorporarien algun tipus de senyalització que els identificara, la inclusió en la web municipal i altres publicacions turístiques i mitjans de promoció i, si s'escau, bonificacions tributàries. Cada cinc anys es revisaria si continuen complint els requisits que els van fer merèixer el reconeixement.

3.4. Afavorir la **integració dels diversos tipus de comerç en la ciutat consolidada** i compatibilitzar-ho amb altres funcions dels locals de la zona, com ara hostaleria i restauració, empreses de serveis, etc., considerant aquesta política com a consubstancial a l'existència d'equilibris urbans i a entendre la ciutat des de la perspectiva de l'ús de l'espai públic i de la convivència. Negativa absoluta a la instal·lació de nous megacentres comercials en la perifèria.

En aquest sentit es promouran les anomenades **Plataformes de Comerç de Proximitat**, que es crearien en zones concretes de la ciutat a partir de l'associació d'un nombre mínim de comerços de tot tipus i establiments de restauració, segons es determine, atenent a les característiques urbanístiques i demogràfiques de la zona. Els comerciants haurien d'assumir uns compromisos referents a modernització d'imatge, accessibilitat, professionalització i qualitat en els serveis i productes.

L'Ajuntament, per la seua part, assumiria la promoció pública, senyalització específica, col·laboració en determinats serveis –disseny de la pàgina web, imatge corporativa, cursos d'especialització o màrqueting–, com també en la conversió en zona de vianants i en altres activitats de dinamització.

Igualment **es promocionaria l'activitat dels mercats municipals** amb accions que afavorisquen l'accessibilitat, mobilitat, difusió de promocions, reserves

informatitzades, màrqueting i publicitat, etc. Per a tot aquest tipus d'activitat comercial, es crearia una aplicació informàtica per a facilitar-ne el coneixement, accés a ofertes, compres per Internet, etc.

3.5. Impuls d'accions a favor d'emprenedors, experiències d'autocupació i economia social, amb ajudes, beques, cessió d'espais, formació, informació sobre suport de la UE, etc. En aquest punt, a més, es prioritzaran actuacions de desenvolupament de TIC, i l'activitat exportadora, lligades a l'economia tradicional alacantina i no contaminants i d'altres que es faran públiques anualment, juntament amb la convocatòria integral d'accions.

3.6. Promoció d'una Xarxa d'Empreses de Responsabilitat Social, amb l'objectiu d'afavorir en el món de l'empresa actituds de sensibilitat amb els assumptes públics i els interessos col·lectius. La pertinença a la Xarxa suposaria un reconeixement públic, l'atribució de signes acreditatius, la participació en actes formatius, la bonificació en alguns tributs i, si s'escau, i quan legalment siga possible, una preferència en l'accés a contractes municipals. Per a formar part de la Xarxa, s'hauran d'acreditar algunes d'aquestes accions de manera habitual i continuada, segons un barem públic i jutjat anualment per un jurat independent amb representació empresarial i sindical i d'altres experts:

- Inserció laboral de col·lectius desfavorits. En particular: contractació de discapacitats, dones, immigrants i majors de 45 anys.
- Accions preferents en zones del municipi deprimides socialment.
- Plans de formació i ocupació per a joves.
- Activitats preferents de l'empresa destinades a la solidaritat, cura del medi ambient o la rehabilitació urbana.
- Altres accions de similars característiques que propose l'empresa.
- Pla d'igualtat, amb criteris de paritat i respecte a la conciliació familiar en les polítiques de contractació.

3.7. Defensa activa i coordinada dels usos portuaris del Port i oposició a usos extraportuaris molestos o insalubres.

3.8. En el marc del Corredor Mediterrani, reprendre i actualitzar el projecte de **Plataforma Logística**, la interconnexió entre ferrocarril i port i l'increment de l'ús del ferrocarril de mercaderies.

3.9. Definir polítiques comunes de modernització i potenciació dels **polígons i zones de concentració d'activitat industrial**, pressionant el Sepes perquè ofereisca sòl segons les diverses necessitats. Implicar la UA en accions de potenciació i mostrar un dinamisme municipal en la definició de la ciutat en els aspectes industrials.

3.10. Crear una Comissió integrada per tots els grups municipals, UA, associacions empresarials i sindicals que estudeie la **demanda potencial de congressos i altres grans esdeveniments** i la relació entre aquesta i els costos assumibles en la construcció d'un **Palau de Congressos** què, si s'escau, hauria d'instal·lar-se preferiblement en una edificació preexistent i ubicar-se en un lloc que vertebrara Alacant i territoris confrontants.

4. Cura i imatge urbana

4.1. Celebració de concursos per a crear **elements de disseny comú per a la ciutat** –com ara paviments i senyalització, noms de vials, mobiliari urbà–, atenent a diversos usos i zones. Progressiva implantació del que disposen els concursos guanyadors.

4.2. Elaboració d'una **Ordenança d'Imatge Urbana** què incloga aspectes com ara:

- L'exigència als promotors urbanístics i constructors –abans de la concessió de la llicència d'obres– de suficients imatges infogràfiques prèvies de les obres, en les quals quede clar l'impacte visual i les mesures sancionadores per als incompliments.
- Imatges infogràfiques prèvies de les obres públiques en la fase d'exposició.
- Avaluació d'impacte esteticovisual a comissions independents d'obres ubicades en espais sensibles, que afecten la silueta urbana o skyline ciutadana consolidada o zones monumentals o d'especial valor paisatgístic o històric.
- Unificació de trets icònics en mobiliari urbà i en fenòmens d'ocupació privada intensiva de l'espai públic (publicitat, vetlladors, para-sols, etc.).

4.3. Planificació d'obres què afecten la vida ordinària, el trànsit i el comerç en zones de la ciutat amb dos criteris:

- Aprofitar una mateixa obra per a diverses accions, denegant permisos si es demostra que les empreses no actuaren amb la diligència deguda.
- Temporalitat, amb l'objectiu que les obres d'aquest tipus no s'efectuen més que cada 10 anys a la zona centre i zones de valor mediambiental o històric, i cada més de 5 anys en la resta.

Amb aquest fi, es crearà un servei de planificació que atenga aquestes qüestions.

4.4. Exigir la **declaració de BIC (apartat 'Jardí Històric') per a l'Esplanada, Plaça de Gabriel Miró i Parc de Canalejas.**

4.5. Retirar el monument al '**Soldat de Reemplaçament**' de l'emplaçament a la Porta del Mar i cedir-lo al Quarter de Rabassa. Reposició a la Porta del Mar del **monument als Màrtirs de la Llibertat.**

4.6. Planificació global d'**elements dinamitzadors en la zona del carrer Sant Francesc i adjacents**, que atenguen a criteris d'integració visual amb l'entorn, major qualitat estètica, fàcil manteniment i que no siguin en excés invasius de l'espai públic ni dificulten l'accessibilitat de serveis d'urgència. En eixe marc s'estudiaria la conveniència de traslladar "els bolets" a una altra ubicació més apropiada.

4.7. Creació d'una '**Mesa del Soroll**' integrada per tècnics municipals, assessors externs i associacions veïnals i, en cas necessari, empresarials, que elaboren dictàmens sobre saturació acústica en zones determinades de la ciutat i elaboren un mapa anual del conjunt de la ciutat.

5. Igualtat i solidaritat

5.1. Reformular els **instruments per al desenvolupament de polítiques integrals en favor de la igualtat entre dones i homes:**

- Supressió de l'actual Departament d'Igualtat i Promoció Social, dependent d'Acció Social (mantenint les activitats actuals directament vinculades amb les qüestions de gènere) i substitució per un nou **Departament d'Igualtat**, dependent de l'Alcaldia, atés el caràcter transversal de les qüestions de gènere. La missió principal d'aquest Departament és promoure les polítiques d'igualtat entre homes i dones, tant en l'activitat interna municipal com en les actuacions municipals destinades al conjunt de la població, siga quina siga l'àrea municipal

que les execute, així com assegurar que es compleixen els principis d'igualtat que han de regir l'activitat municipal en tots els nivells.

- Constitució d'una **Comissió Interdepartamental** que faça possible la inclusió de la perspectiva de gènere en les distintes actuacions municipals i la proposta d'inclusió de la variable de gènere en aquells sistemes municipals de Registre que no la preveuen.

- Especial **col·laboració entre el Departament d'Igualtat i el Gabinet d'Atenció a Víctimes de la Policia Local**, com també amb altres organismes o estaments públics del seu àmbit d'actuació.

- Aprovació, amb caràcter bianual, d'un **Pla d'Igualtat** que supose un compromís municipal efectiu en la lluita per la no-discriminació i la promoció de polítiques d'inclusió, així com la planificació concreta d'actuacions específiques per a cada període que s'establisquen des de les diferents instàncies municipals, tant de formació interna com les dirigides al conjunt de la població.

- **Desenvolupar estratègies de prevenció contra la violència de gènere** als àmbits educatiu, cultural, festiu, laboral, d'incentivació de l'associacionisme de les dones, sanitari, d'assistència social, dins de les competències municipals; tot això amb aquesta perspectiva de gènere com a criteri transversal en qualsevol activitat municipal. Dotacions suficients d'acord amb la legislació vigent i mesures d'avaluació, publicació de dades, actuacions i conclusions. Dissenyar un **pla d'acció específic per a la prevenció i eradicació de la violència de gènere en l'adolescència**, que ha de ser convenientment dotat en els pressupostos municipals per a dur a terme conferències, jornades o elaborar materials per a formar tant l'alumnat com el professorat.

- Foment de la participació de les dones, i dels grups en què s'organitzen, en els Plans, Programes i Projectes municipals, especialment en l'ordenació urbana, a través de l'aprovació i constitució d'un **Consell Municipal d'Igualtat** com a òrgan consultiu que actue al seu torn com a Observatori de la igualtat en el municipi, constituït per representants dels grups polítics municipals, el Departament d'Igualtat i la Comissió Interdepartamental i els grups feministes o de dones de la ciutat.

5.2. Desenvolupament de **polítiques especialment dirigides a la promoció de la igualtat de les dones**:

- Prestar especial atenció, en la planificació d'actuacions, a les de caràcter **preventiu en violència de gènere**.
- Establiment d'una **convocatòria de subvencions específica per a Projectes en l'àmbit de la promoció de la Igualtat i la Prevenció de la violència de gènere**.
- Aprovació d'una **Ordenança Municipal que supose un compromís major de l'Ajuntament amb als Principis i actuacions recollits en la legislació sobre Igualtat**, i regule certes actuacions ciutadanes (publicitat en establiments comercials, actuacions en la via pública, etc.) i l'activitat municipal, en l'àmbit de les seues competències. Especial atenció per a introduir la perspectiva de gènere en la planificació urbanística –en les diverses tipologies de mobilitat i els mitjans que s'utilitzen per als desplaçaments i freqüències–, com també per a crear espais de convivència, espais comuns del veïnat, d'interrelació i d'usos quotidians, així com propiciar la multifuncionalitat dels espais públics, dels llocs comuns que atenguen la diversitat de la societat i que afavorisquen la socialització.
- Fomentar i prioritzar l'accés de les dones al mercat laboral, impulsar plans de formació i reciclatge, l'autocupació i l'accés a subvencions, a més de propiciar la conciliació amb la vida familiar mitjançant el foment de la coresponsabilitat entre homes i dones. Afavorir la creació de cooperatives d'ocupació domèstica que trenquen la relació laboral individualitzada i garantisquen condicions laborals justes per a les persones que treballen.

5.3. Establiment de **Plans Directors Municipals dirigits a millorar la solidaritat, l'equitat, la convivència i habitabilitat de la ciutat**, elaborats amb l'aportació d'associacions implicades i després d'un debat ciutadà amb intervenció d'experts:

- Voluntariat social i ambiental
- Prevenció i lluita contra addiccions i drogodependències
- Hàbits i estils de vida saludables
- Millora de les relacions intergeneracionals
- Promoció de l'autonomia personal de les persones amb discapacitat
- Protecció d'infants i adolescents en risc d'exclusió
- Integració d'immigrants en risc d'exclusió o amb dificultats d'adaptació

5.4. Incrementar fins al **7% del total del pressupost municipal les partides dedicades a acció social** (sense incloure en despeses de personal).

5.5. Increment del 15% en el servei d'ajuda a domicili, dedicat principalment a millorar les tasques d'acompanyament i atenció personal.

5.6.- Planificar la creació de nous centres i instruments de suport a serveis socials:

- Establir mecanismes per a la realització d'estudis permanentment actualitzats per a conèixer els perfils de la població vulnerable, l'evolució i tendències previsibles, de manera que es puguin establir estratègies i prioritats d'intervenció.
- Centre Comunitari a Benalua.
- Centre per a persones majors en la zona de Campoamor/Mercat.
- Centre per a estades diürnes per a persones grans.
- Escoles de Mares i Pares en els Centres socials comunitaris.
- Ampliació progressiva de la xarxa d'allotjaments alternatius per a persones i famílies en risc social: vivendes tutelades, pisos pont, etc.
- Desenvolupar, en col·laboració amb la UA, un programa d'aplicació de noves tecnologies a la inclusió social.
- Establir canals dinàmics i flexibles per a possibilitar que la informació sobre serveis, ajudes i prestacions en matèria social arriben a tota la ciutadania i, diferenciadament, als sectors més necessitats.

5.7. Intervencions extraordinàries i urgents per a combatre els efectes de la crisi i de les polítiques basades en la reducció de serveis i drets socials:

- Accions intensives en defensa de la infància en situació de pobresa.
- Foment de tallers prelaborals i d'inserció social per a joves i altres col·lectius específics en risc d'exclusió social.
- Ampliació dels serveis d'atenció a la família i infància en situació de risc o vulnerabilitat social.

- Introduir la perspectiva de gènere en l'anàlisi de situacions d'urgència.

5.8. Implicació directa de l'Ajuntament en la defensa pràctica de drets socials, prestant-hi assistència, assessorament legal i informació en matèries com ara:

- Defensa de les persones sotmeses al llançament injust de les seues vivendes per impagament d'hipoteques.
- Defensa de situacions generals i particulars de deteriorament de les condicions de vida, trencament del principi de dignitat de la persona o incapacitat en la reivindicació de Drets constitucionals de ciutadans i ciutadanes en perill d'exclusió.
- Reivindicació de suficiència pressupostària i eficàcia en la gestió de les ajudes de la Llei de la Dependència.
- Mediació entre persones en risc d'exclusió i altres institucions.

5.9. Millora progressiva en la gestió d'ajudes i prestacions socials, amb els objectius següents:

- Citació a les persones sol·licitants en un termini no superior a 7 dies hàbils des de la sol·licitud.
- Tramitació i posada en marxa de la prestació o intervenció en un termini no superior a 30 dies hàbils.
- Possibilitat de seguiment telemàtic de la tramitació administrativa després de la sol·licitud.

5.10. Accions dirigides a millorar la qualitat de vida de les persones grans:

- Projecte d'**atenció prioritària i acompanyament a persones grans** amb dificultats de mobilitat i autonomia personal, coordinant i donant suport a actuacions d'entitats socials del tercer sector.
- Servei de **préstecs de llibres i materials audiovisuals a domicili** per a persones dependents, amb dificultats de mobilitat, grans o malaltes. Per a fer-ho, hi hauria un catàleg informatitzat i les sol·licituds podrien fer-se per Internet o per telèfon.

- Promoció i orientació de **clubs de passeig per a persones grans**, amb monitors que establisquen diverses rutes temàtiques i afavorisquen criteris de vida saludable. Això es faria en coordinació amb centres de persones grans i associacions que ho sol·liciten.
- Creació d'un **Voluntariat de Persones Grans** per a aportar experiència i coneixement de la ciutat en visites guiades per a xiquets i joves, i xarrades en centres educatius.
- Creació, en col·laboració amb la UA i entitats empresarials, de **Programes de Envel·liment Actiu i Mentoria (mentoring)** –aportació d'experiència a emprenedors, associacions, etc. –.

5.11. Dedicar el 0,7% del pressupost municipal (inversions) a programes de cooperació internacional.

6. Medi ambient

6.1. Creació d'un **Fòrum Ciutadà de Sostenibilitat** i integració d'Alacant en la Xarxa de ciutats espanyoles per a la sostenibilitat. Posada en marxa de **l'Observatori de la Sostenibilitat Municipal** (actualment en construcció en la Via Parc), per al funcionament segons objectius clars com ara:

- Elaboració d'indicadors de sostenibilitat ambiental i territorial per a l'avaluació contínua de les polítiques municipals. Cal considerar la recuperació de l'Agenda 21 de la ciutat d'Alacant, paralitzada des de fa anys.
- Elaboració d'informes anuals sobre l'empremta ecològica d'Alacant.
- Promoció de la investigació i l'avaluació estratègica sobre la incidència mediambiental de projectes municipals.
- Afavorir la difusió de coneixement científic i educació ciutadana en matèria mediambiental.

6.2. Compromisos clars per l'estalvi energètic i ús d'energies alternatives:

A) Promoure **l'estalvi energètic en la construcció:**

- Dotar l'Ajuntament dels **instruments legals pertinents per a incidir en l'eficiència energètica**, amb mesures per a la millora i establiment d'uns límits mínims.
- Promoció de la **rehabilitació energètica**. Atés que els edificis, vivendes i locals tenen una qualificació energètica expressada en lletres, que va des de la A (la més eficient) fins a la G (la menys), una mesura seria bonificar l'ICIO (impost d'obra) de reforma si es millora almenys 2 lletres de manera progressiva, arribant a bonificar-ne el 100% si s'arriba a nivells de certificació A o B.
- Ordenança municipal per la qual els **edificis nous incorporen instal·lacions d'energia renovables** amb caràcter optatiu respecte de les normes en vigor, podent bonificar-se part de l'ICIO.
- Promoure l'ús de **calderes centrals** als nous edificis, per a estalviar energia, costos i poder integrar-hi renovables.
- Revisar el funcionament de **l'Oficina Local de l'Energia** promovent:
 - Registre informatiu sobre empreses de serveis energètics (ESE) i instal·ladors
 - Organitzar jornades informatives en col·laboració amb associacions empresarials sobre sistemes d'estalvi energètic i costos, possibilitats de fer instal·lacions d'estalvi sense inversió inicial ni descapitalització a través d'una ESE
 - Informar sobre les tarifes elèctriques i penalitzacions pel consum de més o de menys de la potència contractada
 - Informar sobre l'ús d'energies renovables per a l'estalvi d'energia, l'ús comercial i industrial, tipus d'instal·lacions, ajudes, tràmits i impostos
 - Fer, en col·legis, campanyes d'ús responsable d'energia i coneixement de les diferents fonts energètiques.

B) Estalvi energètic municipal:

- Participar activament en el **Pacte d'Alcaldes per l'energia**, com a estratègia per a complir una sèrie d'objectius energètics i poder accedir al finançament destinat a aquest fi en la UE per al qual és requisit pertànyer a aquesta xarxa.

- Fer un **estudi de factures elèctriques municipals**, en què es revisen les potències contractades i s'optimitzen per a evitar penalitzacions o despeses innecessàries.
- Realitzar una **auditoria energètica de les instal·lacions municipals**, proposant actuacions d'estalvi amb prioritat per a l'ús d'energies renovables. Podria finançar-se per la UE en el marc del Pacte d'Alcaldes.
- Fer **instal·lacions d'estalvi energètic** per a millorar el rendiment dels equips existents. Usar, quan siga possible, les cobertes d'edificis municipals per a poder generar energia mitjançant solar o minieòlica d'autoconsum –es fomentaria, quan siga possible, les visites públiques, per a visibilitzar aquesta alternativa energètica–. Es podria reduir més d'un 50% la despesa energètica municipal en instal·lacions respectuoses amb el medi ambient: el cost podrà amortitzar-se entre 1 i 10 anys.
- Per a evitar carregar els pressupostos amb les despeses de les instal·lacions que caldrà fer, aquestes instal·lacions podrien fer-se per mitjà d'**empreses de serveis energètics**, que durien a terme la inversió a canvi d'un contracte d'operació i manteniment durant un període inferior a 10 anys, segons el tipus d'instal·lació; en eixe període es vendria l'energia consumida a un preu menor que el vigent de les companyies subministradores, finançant així la instal·lació amb l'estalvi produït.

C) Altres mesures de recuperació energètica:

- **Recuperació de residus forestals** per a vendre'ls a fabricants de combustible biològic.
- Implantar en l'abocador municipal i/o EDAR **sistemes de recuperació energètica de residus urbans**, per a generar bioetanol o biogàs, que podria ser venut o utilitzat en la planta mateixa per a generar l'electricitat que necessita.
- **Xarxa de recàrrega de vehicles elèctrics** alimentada mitjançant energia renovable, principalment solar fotovoltaica.
- Instal·lació de **panells solars o altres equips d'energies renovables en centres escolars i parcs públics** per a afavorir la sensibilització dels escolars i de la ciutadania en general.

6.3. Creació d'un **Observatori de la Mobilitat** que efectue un seguiment constant i estudis detallats sobre fluxos de trànsit entre els diversos sectors de la ciutat, ciutat consolidada i perifèries, incorporació a xarxes de carreteres, etc.

6.4. Promoció del transport públic i accions dissuasòries de l'ús del vehicle de motor privat amb accions com ara:

A) Autobusos:

- **Negociació amb l'empresa adjudicatària del servei d'autobusos** per a incrementar freqüències, com també la substitució progressiva dels models d'autobusos actuals, que funcionen amb combustibles fòssils, per uns altres de nous que ho fan amb hidrogen o electricitat.
- **Noves línies d'autobús, circulars i entrebarris.**
- **Acord amb l'Ajuntament d'Elx per a fer un servei circular Urbanova-Torrellano-Aeroport**, així com per a la connexió de vies d'accés als nuclis urbans de les dues ciutats.
- Creació de **nous carrils bus** que permeten millorar el servei. Reparació d'alguns d'existents, en especial a la zona de Platges.
- **Ampliació de descomptes en bons d'autobús, amb l'objectiu d'arribar a la gratuïtat** per a joves, jubilats, aturats i persones que no siguen propietàries de vehicles de motor.
- **Estudi sobre la conveniència de municipalitzar el servei** quan concloga l'actual concessió.

B) Trànsit de vehicles privats i zones de vianants:

- Estudi per a instal·lar **aparcaments dissuasoris** en llocs estratègics com ara: extrems de la Via Parc, Platja de Sant Joan, Condomina, entrada sud, soterrament, etc.
- **Creixement de les zones de vianants permanentment o en horaris** de vesprada i nit, i en caps de setmana, festius i èpoques de vacances, tant al centre com en barris, atenent a criteris com ara la connexió de zones culturals, voltants de dotacions escolars o de salut, com també per a la posada en funcionament de plataformes d'impuls del comerç de

proximitat. Estudis per a la **conversió en zones de vianants de l'avinguda de Maisonnave i adjacents, així com la Rambla i adjacents.**

- **Carril bici** què **connecte rutes** com l'accés a la Universitat o l'arribada a la platja del Postiguat i el passeig de la platja de Sant Joan, Santa Faç, Urbanova i IFA, així com rutes entre partides rurals.

- **Reintroducció del servei de lloguer de bicicletes amb majors estímuls**, en especial per a joves i aturats.

- Afavorir la **implantació de mecanismes d'ancoratge de bicicletes en vehicles de transport públic.**

- Creació de **zones de trànsit lent.**

C) TRAM: instar la Generalitat a:

- **Incrementar-ne les freqüències**, en especial en hores punta i horari nocturn.

- Estudiar la **connexió amb l'estació de ferrocarril i/o intermodal.**

- **Acabar el túnel de la Serra Grossa**, i així alliberar zona verda a la Pedrera i facilitar senda litoral.

- **Millorar la seguretat.**

- Introduir millores tècniques per a possibilitar-ne **l'arribada fins a Altea.**

D) Trens de Rodalies: instar les administracions públiques corresponents a:

- **Millorar les freqüències** de serveis actuals.

- **Incrementar** notablement la freqüència i la qualitat en la **connexió amb Elx.**

- Crear una **connexió amb l'Aeroport.**

- **Ampliar la línia C-3 de Rodalies fins a Villena.**

6.5. Reduccions en l'Impost de Circulació en cas de vehicles poc contaminants.

6.6. Planificació integral de les zones amb valor mediambiental i paisatgístic i progressiva declaració d'entorns protegits:

- Cabeçó d'Or: com a parc natural
- Fontcalent, Serra Grossa i Benacantil, Llacunes de Rabassa i Cap de l'Horta: com a paratges naturals municipals
- Montnegre: com a aigüamoll protegit

6.7. Dotar l'Ajuntament dels instruments legals pertinents per a **promoure l'ampliació de zones verdes** als llocs del terme municipal més favorable i determinar les espècies autòctones recomanables, atenent, en conjunt, al que disposa la Declaració del Dret a l'Arbre (Barcelona, 1995). Caldrà incloure-hi un Programa de Plantacions que inclourà plantacions:

- Obligatòries.
- Cada responsable d'una obra haurà de plantar dos arbres per cadascun que es tale o es faça malbé en l'obra en qüestió.
- Cada promotor urbanístic haurà de plantar un arbre per cada 20 metres quadrats que s'edifiquen.
- Voluntàries: afavorint el costum de plantar arbres memorials per associacions, centres escolars, promocions universitàries, comissions festeres o en record de fets especials, efemèrides o persones desaparegudes.

6.8. Pla integral de protecció de la façana litoral, fent ús del principi de precaució en les accions a realitzar i del manteniment integral d'ecosistemes. Restriccions al trànsit rodat i creació d'una senda de vianants i bicicletes per tot el litoral, acordant amb els municipis limítrofs les connexions i potenciant-ne l'ús per a activitats recreatives, esportives i turístiques. Retirada dels espigons que es van ubicar per al projecte del Port Amor.

6.9. Redefinir la protecció i usos legítims a Tabarca –incloent-hi la reserva submarina– cap a una gestió integrada de tota l'illa que permeta la compatibilitat d'usos turístics i la sostenibilitat mediambiental, limitant el nombre de visitants i afavorint-hi les visites en períodes diferents de l'estival, programes de dinamització cultural i musealització integral, amb anàlisi

d'embarcador flotant, aula de la natura, etc. Tot allò amb la participació dels veïns de l'illa.

6.10. Negativa a l'ampliació de l'abocador i a rebre vessaments d'altres llocs. Vigilància estricta del funcionament de l'abocador actual.

6.11. Supressió de l'Escola Taurina i de qualsevol tipus d'ajuda per a la realització d'espectacles taurins. **Programes d'informació, educació i defensa dels animals domèstics:** contra la crueltat animal.

6.12. Conveni amb la UA per a ajustar a les necessitats reals la il·luminació pública, reduint costos mediambientalment insostenibles i disminuint la **contaminació lumínica**, afavorint la Campanya "Alacant recupera les estrelles", amb activitats com ara el coneixement astronòmic per a xiquets i joves amb diverses localitzacions com podrien ser els dos castells o partides rurals.

7. Serveis públics fonamentals

57

7.1. Crear una Agència Municipal de Salut Pública que s'encarregue de l'execució i coordinació de les actuacions que es deriven de les polítiques de salut, de promoure l'equitat en matèria sanitària i de fer d'interlocutora i coordinar les activitats desenvolupades amb les que generen altres administracions, i en particular les que porten endavant els centres de salut, i promoure la participació veïnal en assumptes relacionats amb la salut.

7.2. Exigir a la Conselleria de Sanitat que solucione les mancances d'infraestructures en l'àmbit de l'atenció primària: centres de salut de Benalua, Entreplatges, Francisco Álvarez i Garbinet. **Col·laboració en el reforçament de les activitats preventives** que es porten a terme des dels centres de salut, establint vincles amb els centres educatius, socials i cívics de la zona, així com amb les associacions existents, per a difondre pràctiques saludables, fer cursos formatius, informar sobre prevenció i tractament de malalties, etc.

7.3. Instal·lar desfibril·ladors cardíacs en totes les dependències municipals i impartir cursos de formació a empleats.

7.4. Afavorir el creixement de la xarxa pública d'escoles infantils (0-3 anys). Negociar amb la Generalitat l'actualització del mapa municipal de centres educatius públics, amb una planificació per a quatre anys, amb intervenció de les direccions de centres, atenent a necessitats com ara:

- Partides rurals
- Platja de Sant Joan
- Un nou centre d'educació especial
- Reforma i adequació del Conservatori perquè es puguin desenvolupar els ensenyaments de música, de dansa i artístics
- Escola d'art superior d'Alacant
- Adequació, increment de l'oferta i increment de l'oferta d'Educació de Persones Adultes (EPA).
- Adequació de la formació al teixit productiu d'Alacant a través de la FP i les EPA.

7.5. Contribuir a la **lluita contra l'absentisme escolar**, especialment en el moment del pas dels centres de primària a secundària i en zones amb alts nivells d'exclusió. Elaborar un protocol de col·laboració entre els departaments d'educació i serveis socials per a les situacions relacionades amb menors en situació de risc, accés a menjadors escolars, etc.

7.6. Obrir els centres educatius als barris com a espais dotacionals (pistes esportives, biblioteques, aules per a reunions, etc.). Promoure **xarxes de centres que col·laboren en accions conjuntes**, com per exemple escoles d'estiu.

7.7. Promoure **itineraris i zones segures en proximitat de centres escolars** de manera que es facilite la ubicació pròxima de parades de transport públic, zona per a trànsit i aparcament de bicicletes, passos adequats per a vianants, mesures de garantia de l'accessibilitat, policies adscrits a la zona, accions de prevenció de conductes perilloses, etc.

7.8. Potenciar un conjunt de pràctiques sota la idea '**Alacant, ciutat educadora**', a partir d'un pacte entre direccions de centre, AMPA i entitats diverses, per a accions com per exemple:

A) Promoció de cursos complementaris per als centres educatius públics en matèries com ara:

- Història, cultura i medi ambient d'Alacant
- Valors i hàbits cívics
- Prevenció de la violència de gènere i promoció de la igualtat
- Prevenció d'assetjament escolar i de discursos i pràctiques homòfobes
- Difusió d'hàbits saludables i de prevenció de drogoaddiccions.

B) Organització de circuits i activitats per a l'ús de la ciutat com a recurs didàctic: fotomaratons; programes informàtics sobre història, art i tradicions d'Alacant; jocs de rol relacionats amb el coneixement de la ciutat, o programació de visites.

C) Organitzar campanyes i cicles temàtics relacionant l'activitat escolar amb àrees essencials de la vida ciutadana, com ara igualtat, medi ambient, urbanisme, cultura, salut, esports, solidaritat, etc.

7.9. Reforçar la conservació, el manteniment i la vigilància dels edificis d'educació infantil, primària i especial, revisant l'estat de les infraestructures educatives de la ciutat per a planificar-ne el condicionament. Elaboració de protocols de bon manteniment i ús d'espais educatius, amb reconeixements als centres complidors i formació específica per al personal.

7.10. Pla integral de supressió de barreres arquitectòniques en espais públics i dotacions municipals, elaborat amb la participació d'associacions especialitzades. Servei de vigilància del compliment de la normativa en la matèria en instal·lacions privades que presten serveis públics.

7.11. Millores substancials en els serveis de neteja i recollida i tractament de residus, atenent a principis com ara:

- Revisió de condicions de les contractes actuals, avaluant possibles alternatives i ajustant-les a directives europees.
- Increment del nombre de contenidors de residus per a reciclar, i col·locació d'instruccions per a un ús idoni, així com per a informar dels avantatges, per a la ciutat i el medi ambient, que es deriven del reciclatge.
- Nous sistemes de recollida selectiva, incloent-hi progressivament la separació de residus orgànics i l'estudi d'alternatives com el porta a porta en alguns barris.
- Fixar com a objectiu la recuperació del 75% de residus (actualment és del 15%), fomentant bones pràctiques, sensibilitzant la ciutadania, aconseguint col·laboració associativa i millorant la tecnologia en la planta de tractament.
- Garantir major freqüència en neteja d'espais públics.

7.12. Millora del funcionament de la Policia Local, a partir dels principis següents:

- Organització i posada en marxa de la Policia de Barri propera i arrelada a la realitat territorial integral de la zona d'actuació. Per a fer-ho, caldrà promoure un coneixement dinàmic de la realitat més pròxima, del veïnat, de la trama urbana econòmica i associativa, etc. Igualment cal assegurar mecanismes de coordinació amb les altres instàncies de la Policia Local, Bombers i Protecció Civil.
- Coordinació entre la Policia Local i altres àrees municipals i administracions públiques: sanitat, habitatge, atenció urbana, via pública, serveis de mediació en conflictes, bombers, protecció civil, etc.
- Modernització dels sistemes i suports de comunicació i registre de la Policia Local, per tal que aporten més agilitat i millor connexió entre la Sala de Comandament i els agents, establint un Pla de 4 anys que permeti actualitzar els dispositius actuals.

60

8. Cultura i esport. Joventut. Identitat i memòria

8.1. Rehabilitació urgent i integral de l'edifici de l'Ajuntament.

8.2. Elaborar un **Mapa Integral d'Infraestructures Culturals** que incloga tota l'oferta existent, pública i privada, així com previsions de demanda. A la vista d'aquest Mapa, i amb participació de col·lectius ciutadans i de creadors i usuaris culturals, hauria de debatre's i aprovar-se un **Disseny Estratègic de Cultura** per a Alacant, amb accions essencials, habilitació i ús d'espais, anàlisi de rendiment econòmic de les activitats culturals, promoció de l'establiment d'indústries culturals, etc.

8.3. Increment de dotacions culturals:

- Conveni amb la Generalitat per a ús de **l'antic cine Ideal com a seu de la Filmoteca Valenciana**.
- Trasllat de la Caserna de la Guàrdia Civil del carrer Sant Vicent al Quarter de Rabassa i instal·lació en el seu lloc d'un **Museu de la Ciutat**, amb vocació d'articular, juntament amb Les Cigarreres els espais culturals existents en la línia paral·lela al litoral amb el MARQ i accessos al Castell de Santa Bàrbara.

- Acord amb la UA, Institut Jordi Joan i altres entitats per a l'exposició de **col·leccions museogràfiques de divulgació científica**.
- **Vetlar per la permanència** a Alacant dels fons artístics i històrics de **l'antiga Obra Social de la CAM**, donant-los a conèixer en espais museístics o exposicions temporals.
- Estudiar la possibilitat de **reformat la Plaça de Bous per a convertir-la en un espai multiús**.
- Suport a la **generació d'un Campus Urbà** amb la progressiva instal·lació d'espais culturals, formatius o esportius gestionats per la UA al nucli urbà.

8.4. Culminar la rehabilitació de l'antiga Fàbrica de Tabacs, exigir-ne la declaració com a BIC i la posada en ús i valor de tot el complex, integrant arquitectònicament el complex en l'entorn urbà, mantenint els actuals serveis i incrementant-los a les naus grans amb:

- Espai expositiu sobre la història de la labor del tabac a Alacant, ressaltant el paper de les dones.
- Espais expositius sobre altres aspectes de la història econòmica d'Alacant i la zona d'influència, per a exposicions permanents o temporals.
- **#Cooperativ@lacantInnovació**: un "intercanviador" d'experiències, tallers, centre de formació, hotel de microempreses d'emprenedors, etc. Un conjunt de serveis que permeten interactuar idees, assessorament, promoció i accés a fórmules de finançament, en què es primeix la creativitat, ús de TIC i transformació econòmica d'iniciatives culturals.

8.5. Posada en funcionament d'un Consorci entre Ajuntament, UA, Generalitat i Diputació, OAMI i Casa del Mediterrani per a la promoció del Projecte **"Alacant: ciutat europea, ciutat mediterrània"**, amb finalitat cultural, turística i de promoció del coneixement i de renovació de la identitat ciutadana. Amb accions al voltant de:

- Festival de Cine, Arts Plàstiques, Música i Teatre del Mediterrani
- Cursos de formació sobre el Mediterrani Europeu i de problemes relacionats amb el Mediterrani com a frontera i punt de trobada.
- Cursos relacionats amb Patents i Marques en l'àmbit euromediterrani.

- Accions puntuals per a l'atracció de turisme desestacionalitzat.

8.6. Trobada anual Alacant-Elx de creació i innovació cultural.

8.7. Creació d'un Centre de Cultura Tradicional amb accions com ara:

- Estudi i divulgació de tradicions associades a les festes de la ciutat
- Cursos de dolçaina i tabalet
- Cursos de dansades
- Cursos d'elaboració de ninots, etc.
- Cursos de jocs infantils tradicionals
- Tallers de recuperació de patrimoni immaterial
- Edicions d'etnografia, tradicions festives, etc.
- Promoció d'un 'Circuit Banda' amb un programa permanent de concerts i experiències compartides per les bandes de música de la ciutat i altres visitants, amb suport a les accions formatives i divulgatives.

8.8. Creació d'un Festival anual de Cultura Valenciana.

8.9. Establir un conveni amb la UA per a un Seminari Permanent d'Història d'Alacant, amb cicles de conferències, exposicions, edicions, etc.

8.10. Posada en valor patrimonial i turístic del Castell de Santa Bàrbara i el conjunt del Benacantil, des d'una gestió integral amb mesures com ara:

- Retirada d'antenes i altres elements que resten visibilitat i coherència al conjunt monumental i paisatgístic.
- Redefinir el contingut expositiu, situant-lo al voltant de la història i usos del Castell i l'entorn mediambiental. S'hi poden incloure exposicions de caire artístic, però no d'altre tipus, com ocorre ara, i que suposen la privatització encoberta de parts de la fortalesa: cal tornar a un caràcter públic integral.
- Elaborar un pla per a afavorir les visites, teatralització, etc. Especial atenció a visites permanents programades amb col·legis públics de la ciutat i de pobles de la comarca.
- Obrir la possibilitat que aquestes activitats i d'altres de tipus lúdic, artesanal, etc. siguen prestades per empreses d'economia social, cooperatives de joves, etc.

- Creació de passejos específics pel Benacantil amb indicacions de la riquesa botànica.
- Creació d'un Observatori del Benacantil independent que anualment emeta un informe sobre la seua conservació, estat geològic i vegetal, etc.
- Establiment de llançaderes al MARQ, centre urbà i una vegada al dia, almenys, amb el jaciment de Lucentum.
- Previndre la instal·lació d'elements que pogueren alterar greument el significat simbòlic del castell: cap construcció en la ciutat pot ser més alta que el Benacantil i a la fortalesa només s'hi podrà accedir pels camins actuals o en ascensor.

8.11. Restaurar, protegir i potenciar degudament el **Castell de Sant Ferran i el Tossal** amb un pla d'accions coordinades al voltant de:

- Coneixement del significat històric del lloc i els diversos usos que ha tingut
- Observacions astronòmiques
- Horts urbans gestionats per associacions
- Espai per a activitats d'associacions de temps lliure com els escoltes o scouts
- Activitats esportives i relacionades amb educació en hàbits saludables

8.12. Promoure accions relacionades amb la **memòria històrica de la Guerra Civil, el final d'aquesta al Port d'Alacant, la lluita antifranquista i la Transició:**

A) Projecte institucional permanent: **"Alacant Porta de l'Exili"**, que recorde que la Guerra Civil va acabar a Alacant i va inaugurar una etapa d'exili polític, social i cultural. Inclouria accions com per exemple l'estudi de l'exili antifranquista espanyol, exilis actuals, contextos polítics, les formes culturals dels exilis.

B) Recuperar per a la ciutat els **antics dipòsits de Campsa** a la Pedrera i convocar un concurs entre creadors per a instal·lar un **'Jardí de Pedra'**, en record del final de la Guerra, amb recorreguts, espais memorials, espais de meditació, zones d'exposició, etc.

C) Actuacions al Port:

- Declarar BIC la zona del Port on es van viure els últims episodis de la Guerra Civil (en l'apartat de 'Lloc Històric').
- Col·locació de l'obra "El colom d'acer" d'Eusebi Sempere en memòria dels republicans refugiats al Port.
- Denominació oficial del Passeig Elevat del port com a "Passeig del Capità Dickson".
- Denominació de l'anomenada Zona Volvo com a "Moll Stanbrook", per ser el lloc d'on va partir aquest vaixell, juntament amb referències memorials –panells explicatius–.

D) Revisar la guia de carrers, levant-ne denominacions de carrers i places amb al·lusions franquistes, per a tornar-los el nom històric o dedicar-los a persones que s'hagueren distingit en la lluita per la democràcia, en especial a dones.

E) Musealitzar i contextualitzar el refugi antiaeri de la Plaça de Sèneca i seus en altres llocs històrics de la ciutat.

F) Atorgar a Miquel Grau la Medalla d'Or d'Alacant, posar el seu nom a una via o centre municipal i instal·lar al lloc on va morir una placa commemorativa.

8.13. Adequació de la Zona Volvo i d'altres per a la creació d'una **Escola Municipal d'Esports Nàutics** i la promoció de campanyes generals de formació i **pràctica de vela i altres esports nàutics per a xiquets i joves**, facilitant l'accés a tots els sectors socials, una gestió preferentment pública, i convertint Alacant en seu de les 'Setmanes Blaves' escolars.

8.14. Elaboració d'un **Pla Municipal de Promoció de l'Activitat Física**, amb proposta d'activitats en tota la ciutat i adaptades per a grups d'edat. El Pla inclouria també mesures de col·laboració i impuls de l'esport de base, aficionat, infantil, juvenil, i la col·laboració amb les entitats implicades. De la mateixa manera, hauria d'introduir mesures per a expressions esportives inclusives i adaptades a necessitats funcionals especials. Així mateix, es promourà l'esport com a factor d'integració comunitària i equitat entre persones i grups en risc d'exclusió, afavorint l'accés a instal·lacions esportives, la gestió de la qual serà preferentment pública. Igualment:

- Promoció d'un programa **d'activitat física i esportiva relacionada amb el patrimoni cultural del poble valencià**: pilota valenciana, jocs

populars i tradicionals, etc., posat a disposició de centres educatius i associacions de tot tipus.

- Generalització d'**equipaments esportius senzills i accessibles** en jardins, parcs i espais naturals que envolten Alacant: Rabassa, Tossal, Serra Grossa, Orgègia, etc.

- **Maximitzar l'ús d'instal·lacions esportives, en particular del Centre de Tecnificació**, exigint a la Generalitat dotacions pressupostàries i accions per a l'atracció de competicions i preparació d'esportistes.

- **Organització de la Mitja Marató Alacant/Elx.**

8.15. Mentre no canvien les actuals circumstàncies econòmiques i les relacionades amb anteriors formes de relació municipal amb societats esportives, **l'Ajuntament no haurà d'aportar fons destinats a la gestió d'equips esportius professionals.**

8.16. Fer activitats nocturnes que suposen una **diversificació de les pràctiques d'oci dominants en sectors juvenils** consistents en l'ús intensiu de begudes alcohòliques. Així, per exemple, cibertrobades, competicions esportives, etc.

8.17. Xecs culturals i esportius 'low cost' per a joves, incloent-hi l'accés a preu reduït o gratuït a espectacles culturals, esportius i a transport públic. Es faria a través de convenis de l'Ajuntament amb entitats promotores d'aquests espectacles i inclouria també les activitats de l'Ajuntament mateix. La informació i reserva es faria a través de la pàgina web de l'Ajuntament o d'entitats associades.

8.18. Definició precisa de les funcions i **suport constant al Consell de la Joventut d'Alacant**, amb una dotació econòmica suficient. **Facilitar l'actuació de col·lectius i associacions juvenils**, amb accions com ara:

- Increment dels llocs en què es puga distribuir publicitat
- Apartat específic en la web de l'Ajuntament sobre activitats d'aquests col·lectius
- Facilitar els tràmits burocràtics per al lloguer de recintes municipals destinats a albergar actes lúdics, culturals, polítics o esportius
- Facilitar l'ús d'espais i altres mitjans tècnics per a la realització d'activitats culturals

8.19. Millora i coordinació del servei municipal de biblioteques amb horaris especials en èpoques d'exàmens. Habilitació d'una sala d'estudi 24 hores per a tots els caps de setmana i períodes de vacances al centre urbà.

8.20. Creació d'una Mesa de diàleg entre les Fogueres i altres entitats ciutadanes per a debatre l'adaptació de la Festa a les noves realitats urbanes i compatibilitzar les celebracions amb el descans, el transport, la neteja, la difusió de les festes en tots els districtes, la difusió turística, l'avaluació d'impacte econòmic, etc.

8.21. Estudi integral de les subvencions que reben les festes locals per a establir criteris objectius i variables que incloguen aspectes com ara l'impacte en el conjunt de la ciutat, en barris, impacte potencial turístic i d'imatge urbana, participants, preservació d'elements de cultura tradicional, etc. **Promoure, amb les associacions festeres que vulguen, accions per a compartir infraestructures i l'optimització de costos** en contractacions de grups musicals, impremtes, empreses pirotècniques, assegurances o il·luminació, etc., així com en l'ús compartit d'espais de custòdia, preservació i exhibició del patrimoni de les entitats festeres, a manera d'extensió de la Casa de la Festa.

8.22. Exigir la declaració de BIC per al Monestir de Santa Faç, com també per a la Pelegrina i els rituals tradicionals associats a la relíquia, incloent-hi la propietat, formes d'obrir el cambril, etc.